

38. SJEZD ČSSD

Zpráva předsedy ČSSD

Praha 13. – 14. 3. 2015

Předkládá:
Mgr. Bohuslav Sobotka
předseda ČSSD

38. SJEZD ČSSD

NÁVRH USNESENÍ:

38. sjezd ČSSD schvaluje
„Zprávu předsedy ČSSD“,
předloženou Mgr. Bohuslavem Sobotkou.

POZNÁMKY:

Zpráva předsedy strany Bohuslava Sobotky

38. SJEZD ČSSD

Zpráva
předsedy ČSSD

Vážené přítelkyně, vážení přátelé,

nedávno jsme s naší politickou stranou oslavili 25 let od obnovení její činnosti na domácí půdě, přípravný výbor vznikl už 19. listopadu 1989, a připomínali si současně všechny důležité mezníky v dlouhé historii ČSSD. Naše strana je nejstarší českou politickou silou, je nedílně spojena s historií naší země v posledních 137 letech. Současně je i úspěšným projektem lidí, kteří se před 25 lety rozhodli, po pádu totality, obnovit nekomunistickou demokratickou levicovou stranu, která by byla alternativou pro voliče ze středních a nízkopříjmových skupin v okamžiku, kdy vyprchá euforie z jednoty Občanského fóra a dostaví se problémy spojené s přechodem k tržní ekonomice. Bylo to odvážné a prozíravé rozhodnutí. Na rozdíl od ostatních postkomunistických zemí máme díky tomu v České republice nejsilnější levicovou stranu, která není historicky zatížena 40 lety komunistické totality, jejích přehmatů i zločinů. Vznikla strana, která se stala demokratickou a sociální alternativou pravicové politiky. Té pravicové politiky, která se nejprve silně zdiskreditovala divokou privatizací, podvody a rozkrádáním za Klause v devadesátých letech a později znovu asociálními reformami a korupcí za vlády Topolánka a Nečase. V těchto chvílích se tak zklamaní a rozhořčení občané mohli v demokratických volbách (1998, 2002, 2010, 2013) uchýlit k ČSSD, která poskytl a poskytuje skutečnou politickou alternativu a naději na rozumné, kompetentní a solidární vedení našeho státu. Po volbách v roce 2013 čelíme dvojí velké výzvě. Tou první je náš úkol unést vládní odpovědnost, dobře řídit zemi a splnit v rámci koaličního vládnutí sociálně demokratický volební program. Tou druhou je obhájit význam naší tradiční politické strany pro budoucnost české společnosti. V situaci, kdy jsou lidé v celé Evropě unaveni tradičními stranami a nespokojeně hledají alternativy v nových hnutích, jež jsou často silně populistická, spojená s ekonomickými a mediálními oligarchy, či koketují s nacionalismem a antievropanstvím. Je zřejmé, že v tomto našem zápase už nejde jen o sílu ČSSD, ale i o povahu a existenci demokracie v naší zemi.

1. ČSSD a politický vývoj od posledního sjezdu

1.1 Strana v opozici

Politika pravicových vlád Mirka Topolánka a Petra Nečase v letech 2006 – 2013 způsobila zemi nesmírné škody. V důsledku absence smysluplné hospodářské politiky, zvyšování daní a škrcení koupěschopné poptávky se ekonomika dlouhodobě pohybovala v záporných číslech. Životní úroveň většiny občanů se zhoršovala propadem reálných příjmů, stále více občanů (především důchodců a rodin s dětmi) se potýkalo s chudobou. Počet nezaměstnaných se zvyšoval, stále vážnější se stával problém dlouhodobě nezaměstnanosti především mezi mladými lidmi. Základní funkce státu v poskytování kvalitních veřejných služeb (v oblasti bezpečnosti, školství, zdravotní péče či v boji s korupcí) selhávaly. Zvláště vláda Petra Nečase svou neschopností povzbudit hospodářský růst a vybírat daně enormně prohloubila státní dluh, nehledě na to, co k němu přidala hospodářská krize. Vládu, která byla sestavena proti vítězi voleb, jímž byla v roce 2010 ČSSD, navíc ochromovaly stále častější skandály a veřejné permanentní hádky mezi koaličními partnery. Nejslabším článkem vlády se ukázaly populistické Věci veřejné, které se posléze zcela rozpadly. Kabinetní politika, arogance, nekompetentnost a neschopnost vést konstruktivní dialog se sociálními partnery (zaměstnavateli a odbory), opozicí či odbornou veřejností vládu izolovaly od společnosti a vedly k řadě velkých veřejných protestů a k faktickému zablokování sociálního dialogu. Nespokojenost s pravicovou politikou se prudce zvyšovala. V roce 2013 nedůvěřovalo koaliční vládě Petra Nečase 9 z 10 občanů. Šlo o nejhůře hodnocenou vládu v období demokratické obnovy země od listopadu 1989. Tato vláda ovšem demokratické hodnoty a demokracii jako společensko-politický systém v očích široké veřejnosti zcela devalvovala. Poškozen byl celý politický systém, včetně všech politických stran. Korupční aféry se bohužel na úrovni krajů nevyhnuly ani ČSSD, problémy se objevily např. v souvislosti s čerpáním evropských dotací v Ústeckém kraji, nejtěžším úderem bylo ale zatčení a obvinění hejtmána a poslance Davida Ratha v květnu 2012. ČSSD to jako alternativu neúspěšného pravicového vládnutí silně poškodilo.

Náš poslední sjezd, konající se v Ostravě 15. a 16. března 2013 v této společenské atmosféře, proto postavil ČSSD před samozřejmý úkol: **v opozici do příštích sněmovních voleb všemi silami čelit dalším devastujícím krokům vládní politiky, realizovat důsledně opoziční politiku, ve sněmovních volbách zvítězit a převzetím vládní odpovědnosti s neúspěšnou pravicovou politikou ODS a TOP 09 definitivně skoncovat.**

1.2 Vládní krize a její řešení

Již za tři měsíce po našem posledním sjezdu v Ostravě vypukla další silná vládní krize. Vyvolala ji vážná podezření, že ředitelka kabinetu předsedy vlády zneužívala pro soukromé účely tajnou službu a že někteří poslanci za ODS se dopustili v rámci dohod o jejich odstoupení z poslancecké

sněmovny korupčního jednání. Obě podezření se dostala do hledáček orgánů činných v trestním řízení. V napjaté společenské situaci byl nucen oslabený premiér Nečas podat demisi a vláda padla. Prezident demisi přijal a pověřil Jiřího Rusnoka sestavením prozatímní úřednické vlády, kterou jmenoval zhruba do dvou týdnů. Mělo jít o vládu prozatímní. Náš postoj byl, aby vládní krize byla řešena v dané chvíli ústavně nejčistším způsobem – předčasnými volbami. Toto řešení rovněž preferovala naprostá většina občanů. Předčasné volby se nakonec konaly, ale cesta k nim nebyla jednoduchá a vyvolala řadu událostí, které významným způsobem poznamenaly vývoj v naší straně i konečné volební výsledky.

Velmi brzy se ukázalo, že ne všichni političtí hráči měli na předčasných volbách zájem. Ty zprvu prosazovaly především opoziční strany, tzn. spolu s námi KSČM a Věci veřejné. Bývalé vládní strany (ODS, TOP 09, LIDEM) preferovaly variantu rekonstrukce vlády na staronovém koaličním půdorysu s jiným premiérem, konkrétně Miroslavou Němcovou. Toto řešení zdůvodňovaly třemi ústavními pokusy o sestavení nové vlády a především těsnou většinou poslanců stran bývalé koalice ve sněmovně, kteří byli údajně připraveni takovou vládu již v prvním pokusu podpořit. Vzhledem k pokračujícímu vnitřnímu rozkladu ODS i LIDEM byla tato většina ovšem krajně nejistá. Prezident republiky konání předčasných voleb zprvu rovněž podpořil, ale po jmenování vlády Jiřího Rusnoka byl jeho postoj k volbám stále vlažnější a spíše se zdálo, že by mu vyhovovalo, aby tato vláda vládla co nejdéle, resp. nejlépe až do řádných voleb na jaře 2014. Zatímco zbylé opoziční strany (KSČM, zbytky VV) začaly poněkud lavírovat, jedinou silou, která opravdu důsledně trvala na řešení vládní krize předčasnými volbami v co nejbližším možném termínu, byla ČSSD. Už v červenci ČSSD prosadila první hlasování o rozpuštění Poslanecké sněmovny, nezískali jsme však potřebný počet hlasů, společně s námi tehdy hlasovali jen opoziční poslanci.

Roztříštěnost názorů na řešení vládní krize a vleklá jednání o variantách jejího řešení, resp. neschopnost stran shodnout se na předčasných volbách činily další politický vývoj v zemi nepředvídatelný. Přitom se zvyšovalo riziko, že vývoj nakonec vyústí v rekonstrukci vlády na staronovém pravcovém koaličním půdorysu. To bylo pro naši stranu i pro naprostou většinu občanů po zkušenostech s touto vládou nepřijatelné. Proto jsme se rozhodli pojišťit se proti tomuto riziku tím, že v situaci, kdy se nám nepovedlo rozpustit Poslaneckou sněmovnu, budeme hlasovat pro důvěru Rusnokově vládě. Takto jsme vyšli vstříc požadavkům na její ústavní legitimitu v naději, že zabráníme návratu pravcové vlády a prezident následně splní svůj deklarovaný slib a v dalších jednáních s politickými stranami se je bude snažit všechny přesvědčit o nutnosti předčasných voleb v co nejbližším termínu. **Potlačili jsme tak v zájmu jednotného postoje celé strany do pozadí pochybnosti o tom, zda je z pohledu parlamentní demokracie správné, aby prezident jmenoval premiéra bez předchozí dohody většiny v Poslanecké sněmovně, které sdílela i část ČSSD a které jsem vyjadřoval i jako předseda strany.**

Vláda Jiřího Rusnoka nakonec navzdory nejružnějším spekulacím důvěru Poslanecké sněmovny nezískala. Navíc zmatky při hlasování o této důvěře v řadách poslanců bývalé vládní koalice podstatně oslabily jejich úsilí dál trvat na rekonstituci vlády na staronovém koaličním půdorysu. Rozhodující krok učinila TOP 09, která se přidala na stranu ČSSD a ostatních, kteří trvali na předčasných volbách. 20. srpna Poslanecká sněmovna rozhodla o svém rozpuštění, cesta k předčasným volbám byla otevřená. Vláda Jiřího Rusnoka podala během týdne demisi a prezident vypsal termín předčasných sněmovních voleb na říjen téhož roku.

1.3 Předčasné volby – říjen 2013

Volební kampaň ČSSD

I když jsme měli na přípravu volební kampaně a její vlastní průběh v důsledku zkráceného termínu voleb podstatně méně času, **vedení strany se snažilo učinit vše potřebné**, aby šlo o kampaň efektivní a zajistila nám očekávané volební vítězství.

Ještě než bylo zcela jisté, že se předčasné volby skutečně konat budou, sestavili jsme volební kandidátky a na většinu z nich prosadili kvalitní kandidáty. Odborné zázemí strany vcelku rychle předložilo návrh volebního programu, neboť při jeho koncipování využilo již zpracované studie k dílčím programovým tématům na bázi tzv. zelených a bílých knih. Program jsme prezentovali ve formě desatera základních oblastí vládní politiky a rovněž v obsáhlejší dokumentu, ve kterém byly všechny tyto závazky podrobně rozpracovány. Za naše programové priority jsme zvolili podporu udržitelného hospodářského růstu a tvorbu pracovních míst pomocí vládních investic, zvýšení kvality a dostupnosti veřejných služeb v oblasti bezpečnosti, školství, důchodové politiky, podporu rodin s dětmi, zavedení spravedlivějších a efektivnějších pravidel pro výběr daní, zrušení některých chybných reforem a opatření na zlepšení chodu státní správy.

Naše volební záměry jsme prezentovali na většině volebních vizuálů pod společným heslem „*Prosadíme dobře fungující stát*“. Toto heslo jsme zvolili na základě sociologických testů a chtěli jsme jím upozornit na devastující účinky politiky předchozích pravcových vlád na chod státu a na naše odhodlání dát to pořádku. (Podobně se ve volební kampani prezentovali i naši budoucí koaliční partneři – hnutí ANO a KDU-ČSL – a smysl tohoto úsilí později tvořil základní rámec koaliční smlouvy.) Představa, že po letech politiky pravcových vlád jsou základní funkce státu ochromeny, byl koneckonců ve společnosti převažující názor.

Ve volební kampani jsme kladli vedle standardních reklamních vizuálů (billboardy, plakáty, inzerce) zvýšený důraz na internetovou komunikaci a přímé kontakty s voliči prostřednictvím

stovek veřejných shromáždění po celé republice. V závěrečné fázi volební kampaně jsme nabídli mobilizační hesla reprezentující ČSSD jako stranu jasně čitelnou, zkušenou a odborně kompetentní, která má největší šanci volby vyhrát a postavit silnou vládu.

1.4 Příčiny volebního výsledku ČSSD v předčasných volbách

1.4.1 Fakta a základní závěry

V předčasných volbách 25. a 26. 10. jsme zvítězili, ale šlo o vítězství hubené. Podpořil nás 1 016 829 voličů, což představovalo 20,45 % odevzdaných hlasů. Na druhém místě s 18,65 % skončilo hnutí ANO podnikatele Andreje Babiše. To byl pro tento nový politický subjekt úspěch, neboť ještě na jaře patřil podle všech prognóz k outsiderům. Ve srovnání s minulými volbami posílili pouze komunisté (o 3 p. b. na 14,9 %). Výrazný propad oproti minulým sněmovním volbám zaznamenala ODS, která klesla z pozice hlavní pravicové strany na marginální stranu s podporou pouhých 7,7 % voličů. Oslabila rovněž TOP 09, která ve srovnání s rokem 2010 ztratila 5 p. b., když dostala 11,9 % hlasů. Věci veřejné, překvapení předchozích sněmovních voleb, resp. od nich odštěpená strana LIDEM, zcela propadly. Do sněmovny se dostal s hnutím ANO další politický novotvar – Úsvit přímé demokracie (ÚPD) Tomio Okamury s podporou 6,8 % hlasů. A vrátili se lidovci s téměř sedmiprocentní podporou. Za zmínku ještě stojí opakovaný debakl prezidentem Zemanem podporované SPOZ, pro kterou navzdory drahé kampani hlasovalo pouze jedno a půl procenta voličů. Stejně jako v roce 2010 se tak tato strana do Poslanecké sněmovny nedostala, i když za ni tentokrát na čelných pozicích kandidovala řada ministrů Rusnokovy vlády (což poněkud popřelo původně deklarovaný nadstranický charakter prezidentem jmenovaného kabinetu).

Z výsledků předčasných voleb lze na první pohled odvodit následující závěry:

- Voliči krutě potrestali koaliční strany vlády Petra Nečase za její politiku provozovanou v letech 2010 – 2013, což potvrzuje, že ukončení této vlády vyvoláním předčasných voleb byl krok správným směrem.
- Zopakovala se zkušenost s rychlým úspěchem nových politických stran a hnutí z roku 2010. Zařímco tehdy se ve středu prosadily Věci veřejné a na pravici TOP 09, v roce 2013 uspěly hnutí ANO a ÚPD.
- Nástup VV i ANO byl podpořen masivně financovanou volební kampaní s výdaji minimálně srovnatelnými s ČSSD.
- Vítězná ČSSD opět nedokázala, podobně jako v roce 2010, účinně čelit nástupu nových stran (především hnutí ANO); tyto strany jí na poslední chvíli sebraly váhající voliče a citelně její volební vítězství oslabily.
- Existence přechodné vlády J. Rusnoka podobně jako existence vlády J. Fischera v roce 2010 rozostřila souboj mezi opoziční ČSSD a ještě nedávno vládnoucí pravicí ODS a TOP 09. Oslabením klasické politické polarizace vláda/opozice usnadnila nástup nových volebních uskupení, vymezujících se nikoliv proti vládě, ale proti všem dosavadním parlamentním stranám. ČSSD neprospěl ani fakt, že kvůli nekonzultovanému vstupu některých členů do vlády J. Rusnoka (Benešová, Kohout) byla ještě silněji vnímána jako součást vládnoucího politického establishmentu.
- Vzhledem k předchozím závěrům se ukazuje, že naše trvání na předčasných volbách bylo moudré. Zkrácením termínu voleb se nám podařilo náš původní velký náskok ve voličské podpoře z léta 2013 zúročit ve volební vítězství, resp. ustát mocný reklamní a ekonomický finiš hnutí ANO v posledních několika týdnech před volbami, posílený čerstvou mediální akvizicí MFD a LN.

1.4.2 Důležité poznatky z nezávislé analýzy

Abychom o příčinách volebního výsledku naší strany v předčasných volbách získali co nejkompaktnější obraz, prosadil jsem ve vedení strany za tímto účelem zpracování nezávislé politologicko-sociologické studie.¹ Bylo to i z toho důvodu, že tento výsledek bezprostředně spustil další etapu ostrých konfliktů ve straně (o těch se ještě zmíním), a bylo zřejmé, že v takto napjaté vnitřní atmosféře nemá strana šanci sama svůj volební výsledek v klidu objektivně vyhodnotit. Z této studie bych rád podtrhl některá nejdůležitější zjištění. A to proto, že mají význam pro hlubší promyšlení problémů naší strany i společnosti, které výrazně ovlivnily náš volební výsledek, a kterému se sotva vyhneme, chceme-li začít tyto problémy úspěšně řešit.²

1) Viz Jiří Koubek, Martin Polášek, Analýza voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky 2013, březen 2014. Analýza byla následně prezentována a diskutována na PG ČSSD a PČSSD.

2) Přínosy analýzy jsou především dva: 1) Analýza nás nutí vidět příčiny volebního výsledku ČSSD komplexně; jinými slovy neredukuje tyto příčiny na jednu či několik málo, aniž by záměrně opomíjela mnohé další a v jejich vzájemné souvislosti. 2) Analýza má integrující charakter. Jakkoli se nelze při analýze příčin volebního výsledku vyhnout otázkám konkrétní osobní zodpovědnosti, nemá primárně za cíl učinit z někoho hlavního viníka. Naopak, měla by nás motivovat zabývat se našimi volebními výsledky v rámci kolektivní zodpovědnosti za stranu jako celek, ve které jsme se spojili za účelem společného sdílení a prosazování určitých hodnot a cílů. Jen takto získáme pro odstraňování vážných problémů, které analýza odkrývá, potřebné odhodlání a sílu.

Vpád nových politických subjektů do volebních arén jako obecný trend

ČSSD se již podruhé v krátké době stalo, že byla očekávaným jasným vítězem voleb, ale toto vítězství bylo nakonec výrazně oslabeno, když „náhle“ (v relativně krátkém období před termínem voleb) do volební arény vstoupil nový politický subjekt. V roce výrazně oslabily naše očekávané vítězství Věci veřejné v čele s tehdy ještě populárním novinářem Radkem Johnem a částečně i SPOZ s podporou Miloše Zemana. V roce 2013 to bylo zase hnutí ANO s ambiciózním podnikatelem Andrejem Babišem a Úsvit přímé demokracie s populistickým (rovněž podnikatelem) Tomiem Okamurou. Vpád těchto nových politických subjektů do volební arény se neprojevil negativně pouze v oslabení volebního výsledku a voličské podpory ČSSD, ale v daleko větší míře v ovlivnění volebního výsledku a voličské podpory ODS, která dnes v důsledku toho balancuje na samé hranici existence. Proč byla ODS největší obětí, je jasné. V letech 2006 – 2013 nesla hlavní zodpovědnost za vývoj v České republice poznamenaný hospodářskou krizí, které nedokázala čelit, a navíc ji ještě nepromyšlenými vládními kroky prohlubovala. Nicméně pokud jde o ČSSD, ta se stala vedlejším terčem rostoucí nespokojenosti veřejnosti s touto politikou – jako dlouhodobě etablovaná strana, která tu v minulosti vládla, za palčivé problémy společnosti nese rovněž svůj díl odpovědnosti, a navíc nepřichází s dostatečně přesvědčivým řešením. Jinými slovy, úspěch nových stran a hnutí ve volebních arénách vyplývá z rostoucí nedůvěry v neschopnost etablovaných stran řešit letité společenské problémy.

I když v Česku má tento problém rostoucí nedůvěry k etablovaným stranám svá specifika, týká se dnes téměř celé Evropy. Jde o jev obecnější, kdy se **v politických systémech liberálních demokracií obětmi vpádu nových stran a hnutí stávají klasické mainstreamové strany na levici, ve středu a na pravici (sociální demokraté, liberálové a konzervativci)**. Proč tomu tak je, má rovněž obecnější příčinu. Můžeme ji spatřovat především v postupující globalizaci, která v národních státech vyvolává řadu problémů, na které tyto státy nedokážou samy účinně reagovat (hospodářské krize, nezaměstnanost, imigrace, prohlubování sociálních nerovností apod.) a odnášejí to jejich etablované politické elity.

Kulturně-politická specifika našich stranických systémů

Vytěšňování klasických stran novými politickými subjekty z volební arény má v naší zemi svá specifika. Ta jsou často zakořeněna v politických rozhodnutích a standardizovaných typech politického jednání v dávné i nedávné minulosti a dodnes rámuji naši politickou kulturu. **Rada z těchto rozhodnutí šla proti běžné logice fungování stranického systému ve většině demokratických zemí na západ od našich hranic a oslabovala důvěru vůči tomuto systému a politickým stranám obecně.** Můžeme je shrnout následovně:

Uzavřenost stranického systému (Strany versus hnutí)

Jak velmi dobře víme, i u nás nové politické subjekty vstupující do volebních arén dávají ostentativně najevo, že nejsou stranami, ale hnutími, která jsou na rozdíl od etablovaných stran mnohem otevřenější občanské společnosti. Jakkoli nelze popřít přílišnou uzavřenost našich dlouhodobě etablovaných stran, podstata této kritiky míří na strany a stranický systém obecně. Některé specifické české projevy této nedůvěry ke stranám známe z nedávné minulosti – sebevymezování Občanského fóra na začátku transformace („Strany jsou pro straníky, Občanské fórum pro všechny“) či v konceptu tzv. „**nepolitické politiky**“ často obecně vnímané jako zásadní alternativa (zjevně i proti vůli jejich původních zastánců, např. Václava Havla) proti standardní stranické politice.

Nedocenená role opozice

V České republice v důsledku specifických historických souvislostí existují malé zkušenosti se standardním fungováním stranického systému liberální demokracie. V důsledku toho jej mnoho občanů vnímá v poněkud pokrivené podobě. Jedním z jejich příznaků je **podceňování či nedoceňování role opozice**, která není často vnímána ve spojení s její kriticko-konstruktivní rolí vůči vládě či při tvorbě politické vůle, ale pouze jako překážka „zdržující řešení skutečných problémů“. Tento názor se odvíjí od zkušeností s potlačenou rolí opozice v minulosti. Za první republiky (tzv. hradní pětka), za druhé republiky (systém dvou stran jako politická stafáž budování polodemokratického korporativního státu), za třetí republiky (systém Národní fronty bez existence faktické opozice) byla u nás role opozice silně podvázána mimoparlamentními mechanismy tvorby politické vůle. Za komunistického režimu byla opozice zcela zakázána. Zkušenost s omezováním plnohodnotné role opozice máme ale i v nových demokratických poměrech po roce 1989 v období tzv. „opoziční smlouvy“. Je jasné, že **nedostatečné zkušenosti s pozitivní rolí opozice v Česku, resp. nejružnější snahy omezit její roli rovněž vyvolávají poptávku po nových politických subjektech, které nabízí zdánlivě „hotová řešení“ a od kterých se očekává, že budou rychle a efektivně konat a s pluralitou názorů, resp. názory opozice se nehodlají zdržovat.**

Popularita úřednických vlád

Dalším specifickým rysem české politiky podkopávajícím autoritu standardních etablovaných stran a stranického systému obecně jsou časté **zkušenosti s tzv. „úřednickými vládami“ či „vládami odborníků“ (1996 – 1998, 2009 – 2010, jaro – léto 2013)**, které jsou na rozdíl od vlád složených ze standardních stran prezentovány jako „morálně nezištnější“ a „odborně zdatnější“. I když nelze popřít zasaženost českého stranického prostředí korupcí, v zasvěcené analýze a komparaci standardních stranických vlád na straně jedné a úřednických vlád na straně druhé neshledáváme pro takové zásadní odlišnosti oporu. (Své „kostlivce ve skříni“

měly i naše úřednické vlády.) To ale nic nemění na skutečnosti, že na „vyšší morální a odbornou schopnost tzv. úřednických vlád“, resp. „amorálnost“ a „nekompetentnost“ standardních stran veřejnost ráda slyší a vzniku takových vlád přeje. Z tohoto sentimentu populisticky těžší právě nové politické subjekty, které jako „ne strany“ (hnutí) přichází s „kompetentnějšími“ a „morálně neposkrvněnými“ lidmi dát poměry po standardních etablovaných stranách do pořádku.

Posilování rolí mimoparlamentních hráčů

V neposlední řadě patří k českým specifikám úspěšného vytěšňování klasických mainstreamových stran novými politickými subjekty a vysoké nedůvěry v stranický systém i **posilování role mimoparlamentních hráčů**. Pokud jde o standardní vyvažování parlamentní, exekutivní či výkonné moci, jsou takové kroky ku prospěchu parlamentní demokracie a autoritu stran nepodkopávají. Pokud však jde o některé další kroky podnikané ve směru tzv. „přímé demokracie“, např. o populární **přímou volbu prezidenta**, od kterého se následně očekává, že „dodá“ politice chybějící vyšší mravní rozměr, jde o další faktor zvyšující nedůvěru v standardní politické strany a v konečném důsledku i poptávku po nestandardních politických subjektech.

Položil jsem důraz na tyto faktory zvyšující nedůvěru v politické strany, zvláště ve standardní mainstreamové strany, otevírající prostor pro vpád politických subjektů proto, abychom se jimi odpovědně zabývali a hledali účinnější způsoby, jak jim začít čelit. **Naším cílem jako standardní, historicky nejstarší strany a evropské mainstreamové strany musí být obnova důvěry ve stranický systém liberální demokracie a strany jako instituce**, prostřednictvím kterých se formulují a obhajují zájmy významných sociálních skupin a nabízejí politická řešení společenských problémů.³ A jen touto cestou budeme schopni lépe čelit vpádu nestandardních politických subjektů, které oslabují naše volební výsledky.

Konkrétní nedostatky v přípravě a vedení volební kampaně

Náš volební výsledek však nelze zbavit kritického pohledu na naše nedostatky, ať už se týkají volební kampaně, nebo fungování strany obecně. Kritická analýza našeho volebního výsledku ukazuje, co chybělo či bránilo, aby naše volební kampaň byla účinnější a dávala šanci na lepší volební výsledek. Shrnuji:

- Lepší součinnost v přípravě a vedení volební kampaně mezi vedením strany a volebním týmem.
- Ustavení volebního manažera, který by se věnoval výlučně a naplno centrálnímu řízení volební kampaně.
- Lepší komunikace a kooperace uvnitř jednotlivých složek volebního týmu (např. výzkumnou složkou na straně jedné a marketingovou na straně druhé při tvorbě vizuálů a sloganů).
- Lepší promítnutí programových záměrů do volební inzerce (z hlediska formy i obsahu), primárně s ohledem na optimální zacílení různých typů voličů. Efektivnější využití sociálních sítí.
- Pečlivější otestování a lepší obsahové a marketingové zpracování hlavního volebního direct mailu a finálních mobilizačních hesel.
- Prostorově a časově lepší distribuce billboardů.
- Schopnost včas reagovat na varovné signály o rostoucí síle konkurence potenciálně ohrožující náš volební výsledek.
- Kandidátky bez nedůvěryhodných kandidátů, kandidátky se silnějšími, zajímavějšími lídry, schopnějšími zvládat lépe mediální vystoupení.
- Schopnost předcházet napadání a zpochybňování kandidátek našimi členy soudními žalobami.
- Zabránit nejednotnosti a malé akceschopnosti strany v důsledku sporů v jejím vedení.

1.5 Spory ve straně

Jakkoli jsem dalek toho, abych za naším slabým volebním vítězstvím v předčasných volbách viděl nějaký fundamentální důvod, nemohu pominout fakt, že se na něm mimořádně negativně podepsala **velká nejednotnost strany způsobená dlouhodobými ostrými konflikty v jejím vedení**. Tyto konflikty zbavovaly stranu potřebné akceschopnosti, zpochybňovaly její kredit ve veřejnosti, odrazovaly potenciální voliče, zbavovaly stranu energie soustředit se na úspěšnou realizaci její politiky a nakonec mařily i kvalitní přípravu a management volební kampaně v posledních sněmovních volbách. Protože tyto konflikty po volbách málem naši stranu vrhly do propasti, je potřeba se o nich zmínit, jednoznačně pojmenovat jejich příčiny, poučit

3) O společné odpovědnosti našich politických stran posílit důvěru ve strany jako nezastupitelné instituce občanské společnosti a ve stranicko-politický systém obecně jsem hovořil v projevu na slavnostním shromáždění poslanců a senátorů v bývalém Federálním shromáždění u příležitosti 25. výročí Listopadu 1989.

se z nich a už je nepřipustit. Jednou z ústředních postav těchto konfliktů byl Michal Hašek, tzv. haškovské či zemanovské křídlo ve straně a často také Miloš Zeman.

1.5.1 Zásluhy Miloše Zemana na posílení ČSSD

Miloš Zeman měl v devadesátých letech výrazný podíl na vzestupu ČSSD. Učinil z ČSSD respektovaného lídra v levé části politického spektra ve volbách v roce 1996 a přivedl ji do vlády volebním vítězstvím v roce 1998. Výsledky první sociálnědemokratické vlády byly převážně dobré, vláda ČSSD vyvedla zemi z krize, způsobené chybně pojatou privatizací. A to i přesto, že vládla nestandardně na základě kontroverzní „opoziční smlouvy“, resp. „tolerančního patentu“, který jí ale poskytl ze strany opoziční ODS potřebnou stabilitu, a že se strana musela vzdát některých svých volebních předsevzetí. Byly to ale i úspěchy této vlády, které přispěly k vítězství naší strany i v následných sněmovních volbách už pod vedením Vladimíra Špidly a umožnily jí řídit zemi v dalších čtyřech letech. **Zásluhy Miloše Zemana na úspěších strany v letech 1993 – 2002 jsou nezpochybnitelné.** V tehdejších našich vítězstvích sehrálo důležitou roli i mnoho dalších okolností – nadstandardní potenciál sociální demokracie jako zavedené a úspěšné evropské strany, ekonomická krize způsobená vládou Václava Klause v roce 1996 (tzv. „balíčková krize“), problémy s financováním ODS i následné rozštěpení strany (oslabení našeho hlavního konkurenta).

1.5.2 Miloš Zeman a jeho konkurenční projekt SPOZ ve sporu s ČSSD

Změnu chování Miloše Zemana k vlastní straně lze pozorovat od jeho neúspěšné prezidentské volby v roce 2003. Proč dopadly tyto volby pro Zemana a ČSSD volbou Václava Klause neúspěšně, by si zasloužilo detailní historickou analýzu. Jisté ovšem je, že vina padá jak na tehdejší naše vedení, které se nedokázalo včas a jednoznačně dohodnout na kandidátovi ČSSD a získat pro něj podporu, tak i na Miloše Zemana, který se v úsilí o podporu ČSSD pro svou prezidentskou kandidaturu dopustil řady chyb (např. svým odmítnutím kandidovat již v prvním kole volby) a nakonec ji získal jen z části (dá se ovšem spekulovat i o rozsahu skutečné podpory, kterou mu tehdy navzdory veřejným deklaracím poskytly poslanci jiných stran, např. KSČM).

Počínaje neúspěšnou prezidentskou volbou v roce 2003 lze v jeho dalším politickém angažmá pozorovat příklady jednání, které sociální demokracii poškozovaly. **Začátkem roku 2007 Miloš Zeman podpořil dva naše poslance Miloše Melčáka a Michala Pohanku,** kteří za podivných okolností přeběhli a přidali se ke stovce poslanců ODS, KDU-ČSL a Strany zelených, a umožnili tak vyslovit důvěru Topolánkové vládě. S touto vládou přišlo dlouhé období neoliberálních reforem v Česku, s jejichž fatálními škodami se budeme ještě dlouho vyrovnávat. V roce 2008 **Miloš Zeman otevřeně podpořil kandidáta pravice Václava Klause na funkci prezidenta** a několikrát veřejně vystoupil s kritikou Jana Švejnara podporovaného naší stranou. V říjnu 2009 se vyslovila většina přítomných členů sdružení Přátelé Miloše Zemana pro založení nové Strany práv občanů (SPO), které mělo zjevně primárně za cíl vstupem této strany do Poslanecké sněmovny posílit šance Miloše Zemana v příští prezidentské volbě. To byl zcela legitimní cíl. Jenže **druhým cílem SPO bylo rovněž oslabit očekávané vítězství ČSSD ve volbách 2010.** O SPO její zakladatelé mluvili jako o „druhé a lepší“ sociální demokracii. Aktivně do ní přetahovali i nespokojené členy ČSSD. **SPOZ se ve volební kampani ke sněmovním volbám roku 2010 ostře vymezovala proti ČSSD s cílem maximálně oslabit její volební výsledek.** To se jí také spolu s marketingovým projektem pražského polosvěta Věcmi veřejnými podařilo (TOP 09 cílila na pravice voliče), i když se do PS nakonec těsně nedostala. Ale naše strana musela i kvůli tomuto oslabení zůstat v roce 2010 znovu v opozici. Otevřela se cesta k moci pro jednu z nejhorších vlád v dějinách země, která zcela zdevastovala důvěru občanů v politiku – vládu Petra Nečase.

1.5.3 Michal Hašek a rozdělování ČSSD

I v minulosti kandidovalo na pozici předsedy ČSSD zpravidla několik kandidátů a probíhal mezi nimi uvnitř strany tvrdý demokratický souboj. Bylo tomu tak v roce 1993, nebo i v letech 2003 či 2005. Poražení kandidáti ale vždy respektovali výsledek volby a nevytvářeli ve straně permanentní organizovanou opozici. Převládala v nich totiž odpovědnost za ČSSD nad osobními ambicemi. Když se v roce 2011 Michal Hašek nestal na sjezdu v Brně předsedou ČSSD, zachoval se ale jinak. Aktivně kolem sebe nadále vytvářel druhé paralelní mocenské centrum ve straně a oslaboval tím jak autoritu, tak faktické fungování vedení ČSSD, demokraticky zvoleného sjezdem. To byla v dějinách ČSSD zcela nová situace. I když Michal Hašek dostal na brněnském sjezdu možnost působit v pozici statutárního místopředsedy, práce užšího vedení strany se účastnil jen sporadicky a věnoval se mnohem více organizaci jakési permanentní vnitrostranické opozice. Využíval k tomu i Asociaci krajů. Nežádka se proti názorům předsedy a vedení stavěl i mediálně. Současně velmi často vyjednával za ČSSD i navenek, aniž by o tom informoval politické grémium. Tato jednání se týkala i představitelů SPOZ, KSČM či Miloše Zemana. V tomto chování byl Michal Hašek podporován místopředsedou Zdeňkem Škromachem a počínaje rokem 2013 i tehdejším předsedou poslaneckého klubu Jeronýmem Tejcem. Tato nejednota stále silněji pronikala na veřejnost, znejistovala naše voliče a vytvářela podivnou vnitrostranickou schizofrenii. Jako předseda strany jsem se snažil omezit škodlivé vlivy takového chování. I proto jsem na sjezdu v ČSSD v Ostravě podpořil personální řešení, které znamenalo co největší viditelné sjednocení strany. Do vedení ČSSD jsem přizval a podpořil jak Michala Haška,

tak Zdeňka Škromacha. Na sjezd jsem rovněž pozval nově zvoleného prezidenta Miloše Zemana s cílem symbolicky zasypat letité příkopy mezi Zemanem a velkou částí ČSSD.

Uvědomoval jsem si, že je před námi rozhodující volební bitva a že do ní musí jít ČSSD maximálně sjednocena, jinak jí hrozí opakování roku 2010. Působení Haškovy opozice proti vedení ČSSD totiž využívala jak média, tak naši političtí protivníci, včetně SPOZ a ANO. Vnitřní spory uvnitř ČSSD jim velmi vyhovovaly.

1.5.4 Pokusy o vnitrostranický puč

Bylo a je pro mne doposud zcela nepochopitelné, že v kritickém období před předčasnými volbami v roce 2013, kdy se naprostá většina našich členů soustředila v dobré víře na získávání co nejširší volební podpory pro ČSSD, několik našich významných funkcionářů zcela nadřadilo své osobní ambice volebnímu výsledku a tím i budoucnosti celé strany. Rozhodli se ještě před volbami, zcela bezohledně v mediálně nejcitlivějším období, zvrátit výsledek sjezdu v Ostravě a změnit poměry ve vedení ČSSD.

A tak zatímco se ODS, ANO, TOP 09 a další strany zcela logicky chystaly na volby a rozjížděly ostrou volební kampaň, Michal Hašek a Jeroným Tejc se pokusili odstavit předsedu z vedení strany ještě před volbami, na konci srpna, na posledním předvolebním jednání ÚVV. Bez jakékoliv předcházející vnitrostranické diskuse a jakéhokoliv zdůvodnění navrhli, aby členové ÚVV ČSSD hlasovali o tom, zda má být její předseda kandidátem na premiéra. Už sama tato otázka je absurdní, neboť předseda ČSSD vždy v minulosti kandidátem na premiéra automaticky byl (podobnou praxi mají i všechny další parlamentní strany), pokud ovšem dokázal vyhrát volby do Poslanecké sněmovny. Stejněho názoru byla v tajném hlasování i většina členů ÚVV a návrh Haška, Tejce a Škromacha odmítla. Členové ÚVV tak zabránili velké blamáži, kdy by si ČSSD těsně před volbami sama na základě mocenských hrátek „sestřelila“ vlastního předsedu. V médiích však bylo toto hlasování silně a opakovaně použito proti ČSSD a připravilo nás o hlasy celé řady nerozhodnutých voličů. Lidé nevěří rozhádaným stranám a ČSSD jim existenci vnitřních sporů připomenula pár týdnů před volbami v přímém přenosu.

Popravdě řečeno, pokládám tento první pokus o puč za mnohem škodlivější než ten druhý, s cestou do Lán. Srpnové hlasování na ÚVV totiž ohrozilo šance ČSSD na to, že vyhraje volby. A ukázalo, že některým vysokým funkcionářům je to vlastně zcela lhostejné, že jim záleží jen na vlastní pozici uvnitř ČSSD. To bylo a je velmi smutné zjištění.

Přes všechny tyto vnitřní ataky ČSSD nakonec volby těsně vyhrála a povolební rozložení sil jí dávalo reálnou šanci na sestavení vlády s ANO 2011 a KDU-ČSL.

V situaci, kdy bylo potřeba začít rychle vyjednávat o ustavení nové vlády, rozhodli se Michal Hašek, Jeroným Tejc, Roman Onderka, Zdeněk Škromach a někteří další funkcionáři pro druhý pokus o změnu ve vedení ČSSD. Na jednání P ČSSD v neděli 27. 10. 2013 navrhli, aby předseda ČSSD nebyl součástí vyjednávacího týmu, který bude jednat o sestavení vlády. Navrhli neschválit vyjednávací tým navržený Politickým grémiem ČSSD a jmenovat tým jiný, pod vedením Haška, ve složení Hašek, Tejc, Zaorálek a Chovanec. Pro tento návrh hlasovala většina (20) členů Předsednictva ČSSD. **13 členů Předsednictva ČSSD se postavilo jednoznačně proti a nepodlehlo nátlaku a přesvědčovací kampani, která tomuto hlasování předcházela** (proti hlasovali Březina, Dolejš, Falbr, Gajdušková, Krčál, Orgoníková, Petrů, Sobotka, Starec, Štěch, Vícha, Votava, Zaorálek).

Ještě před tímto hlasováním se uskutečnila utajovaná schůzka skupiny představitelů ČSSD v čele s M. Haškem u prezidenta republiky v Lánech. O této schůzce nebylo informováno Politické grémium ČSSD a její účastníci ji zatajili i na jednání Předsednictva ČSSD, i když na ni byli výslovně dotazováni (mezitím o ní totiž začala spekulovat média). Tajili ji dlouho i směrem k veřejnosti. Důvody jistě znají sami.

Rozhodnutí Předsednictva ČSSD o vyřazení předsedy strany z vyjednávacího týmu jsem ještě téhož večera na tiskové konferenci odmítl a požádal jsem o to, aby se k celé věci vyjádřil Ústřední výkonný výbor, který je nejvyšším orgánem ČSSD. **Odmítl jsem ustupovat zákulisním praktikám a hájil jsem mandát předsedy, získaný na základě demokratického rozhodnutí sjezdu ČSSD. Hájil jsem rovněž pozici lídra, který prošel parlamentními volbami, volby vyhrál a s mandátem od voličů má povinnost pokusit se sestavit vládu** (ČSSD pod mým vedením od podzimu 2010 do podzimu 2013 vyhrála komunální, krajské a dvakrát i senátní volby).

Pro stranu to byla jedna z nejhorších chvil v její obnovené polistopadové historii. V sázce byla její další existence. Tímto bezohledným a účelovým způsobem změny vedení ČSSD, který pošlapával veškeré demokratické principy a mechanismy tvorby politické vůle, na kterých je každá demokratická strana založena, hrozilo, že dojde nejen ke znemožnění, aby se ČSSD jako vítěz voleb pokusila sestavit vládu, ale že nakonec dojde k jejímu fatálnímu vnitřnímu rozštěpení a následnému rozpadu. Způsob provedení puče byl pro ČSSD navenek i dovnitř velmi zahanbující a na pozadí významných dějin naší strany působil nejenom smutně, ale i trapně. Vypovídal rovněž hodně o tom, jak byli jeho organizátoři nezralí, politicky a lidsky. Puč nás zesměšnil, ponížil a poškodil jak před našimi voliči, tak našimi politickými partnery.

Jak se velmi rychle ukázalo, pro své jednání neměli Michal Hašek a Jeroným Tejc dostatečnou podporu ani mezi členy ČSSD, ani mezi občany. Pod tlakem protestů a usnesení místních, okresních

i krajských organizací, organizací MSD i Klubu seniorů, ale také dopisů, SMS, mailů i telefonátů řadových členů a našich voličů (a nejenom jich) se puč brzy zhroutil. Velmi důležitou roli sehrály rovněž demonstrace občanů proti puči, které se odehrály v Praze a Brně. Vyjednávací tým Michala Haška nic nevyjednal a po několika dnech se rozpadl, když z něj odstoupili Milan Chovanec a Lubomír Zorálek. Na jednání ÚVV 10. 11. už organizátoři puče ani nenašli odvahu svůj postup veřejně obhájit a většina z nich na klíčové jednání nejvyššího orgánu ČSSD mezi sjezdy nepřišla. ÚVV ČSSD jednoznačným poměrem hlasů v plném rozsahu zrušil usnesení Předsednictva z 27. 10. a povolební vyjednávání se tak zcela vrátilo do rukou legitimně zvoleného vedení ČSSD.

Chci na tomto místě své sjezdové zprávy poděkovat všem členům ČSSD, kteří se aktivně a veřejně postavili proti tomu, aby úzká skupina funkcionářů v rozporu s demokratickými pravidly svým chováním popřela jak výsledek sjezdu, tak výsledek parlamentních voleb. Ukázalo se, že charakter ČSSD je dán především odvahou, zásadami a charakterem jejich zcela konkrétních členů, kteří pomohli zachránit demokratickou integritu a slušnou pověst ČSSD. Nejde o to, kdo bude a nebude předsedou strany, jde o to, že některé metody a postupy jsou zkrátka v České straně sociálně demokratické, s její 137letou slavnou a demokratickou historií, zcela nepřijatelné. A tak by tomu mělo být i do budoucna.

2. ČSSD ve vládě

2.1 Sestavení vlády

Po vyřešení vnitrostranické krize, která nás zdržela 14 dní, jsem byl pověřen prezidentem republiky vést jednání o sestavení vlády. Výsledky voleb nedávaly jinou rozumnou šanci než postavit vládu na koaličním půdorysu levostředové ČSSD, středových lidovců a středopravého hnutí ANO. Šlo o koalici „změny“, která umožnila respektovat závazky, které jsme dali před volbami našim voličům. Slíbili jsme mimo jiné, že nebudeme spolupracovat se stranami odpovědnými za marasmus Nečasovy vlády, tedy TOP 09 a ODS. Nová vládní koalice by disponovala 111 hlasy v PS, což skýtalo dobrý základ pro stabilitu připravované vlády. Pokud jde o poměr členů jednotlivých stran ve vládě, byl stanoven s ohledem na výsledky voleb 8 : 6 : 3 s tím, že ČSSD získala početně výrazně nejsilnější zastoupení.

Vlastní jednání budoucích koaličních partnerů o obsazení jednotlivých resortů, pokud jde o stranu či konkrétní jméno mistra, nebylo až tak složité. Rozdělení ministerstev odráží výsledky voleb a více méně uspokojuje priority jednotlivých stran. Je jasné, že pokud ČSSD měla mít premiéra, druhá nejsilnější strana si mohla činit nárok na reálně nejsilnější resort – ministerstvo financí, nebo symbolicky nejdůležitější resort – ministerstvo zahraničí. Hnutí ANO si vybralo první, ČSSD ministerstvo zahraničí a rozhodující vliv na formování zahraniční politiky. Kromě toho jsme získali čtyři nejdůležitější resorty, ve kterých se formuje veřejná politika státu – ministerstvo vnitra, ministerstvo práce a sociálních věcí, ministerstvo zdravotnictví a ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Získáním pozice ministra průmyslu a obchodu jsme si podrželi zásadní vliv na hospodářskou politiku státu a zřízením pozice ministra pro lidská práva, rovné příležitosti v kombinaci s legislativou jsme dostali do odpovědnosti legislativní proces. **Jsem přesvědčen, že jde o v zásadě optimální zastoupení ČSSD ve vládě, odpovídá naší reálné síle v PS a umožňuje nám formovat politiku v resortech, které jsou tradičně silně profilové pro politiku ČSSD.**

Pokud jde o obsazení resortů ČSSD ministry, vycházel jsem ze zkušeností s konkrétními adepty na danou pozici z minulosti, přičemž jsem zohledňoval jejich jak odborný, tak i morální profil. Dnes po roce vlády mohu říci, že obsazení našich ministerstev těmito lidmi nelituji, všichni ministři si vedou dobře, iakkoli to neznamená, že nemají rezervy a všichni mají své pozice zaručené až do konce vládního období. 8 členů vlády za ČSSD (Jiří Dienstbier, Michaela Marksová, Jan Mládek, Marcel Chládek, Svatopluk Němeček, Milan Chovanec a Lubomír Zorálek) postupuje jednotně. Naši ministři aktivně spolupracují s poslanci, senátory i hejtmany. Za rok fungování vlády se tak neprojevily žádné vážné spory mezi vedením ČSSD či parlamentními kluby a soc. dem. vládní reprezentací.

Na základě výsledků voleb jsme rovněž udrželi silný vliv na politiku v Poslanecké sněmovně v osobě Jana Hamáčka, kterého jsme v nejednoduchých povolebních vyjednáváních prosadili jako předsedu PS, i obsazením předsedů důležitých sněmovních výborů (např. rozpočtového, bezpečnostního, výboru pro sociální politiku či výboru ústavně právního).

2.2 Koaliční smlouva

K tvorbě koaliční smlouvy jsme přistoupili zodpovědně tak, aby se do ní podařilo včlenit co největší část programu ČSSD a aby následně umožnila dobré fungování vlády. Naším cílem bylo zachovat se poctivě vůči voličům ČSSD, kteří oprávněně očekávali, že prosadíme klíčové body našeho programu, které jsme slibovali již od voleb v roce 2010. Byli jsme to my, kteří udávali tón při tvorbě koaliční smlouvy. Koaličních jednání se účastnili členové odborného zázemí ČSSD, kteří program strany pro parlamentní volby připravili. Vyjdeme-li z dokumentu *10 + 1 volebních závazků ČSSD*, který vznikl jako stručný přehled klíčových programových závazků ČSSD pro sněmovní volby v roce 2013, můžeme konstatovat, že **koaliční smlouva obsahuje 80 procent tohoto volebního programu v nezměněné podobě a dalších více než 10 procent v mírně upravené podobě.**

Za nejdůležitější body sociálnědemokratického programu, které se nám podařilo do koaliční smlouvy začlenit, můžeme považovat postupné zvyšování minimální mzdy, zvýšení mezd ve veřejném sektoru, valorizaci penzí podle inflace, snížení DPH na léky a knihy a nezvyšování DPH obecně, zrušení druhého důchodového pilíře, odmítnutí školného na VŠ, zakotvení druhého pásma u daně z příjmů fyzických osob, zrušení daňových změn souvisejících s JIM, prosazení zákona o prokazování původu majetku, zavedení elektronické evidence tržeb, zrušení poplatků ve zdravotnictví, důraz na všeobecnou dostupnost zdravotní péče, zastavení privatizace nemocnic, zabránění privatizace veřejných služeb a státních podniků, přijetí zákona o státní službě, obnovení funkčnosti úřadů práce, větší dostupnost sociálních služeb, boj proti lichvě a zpřísnění dozoru nad exekutory.

Každá koaliční vláda znamená jistý programový kompromis. Dvě nejdůležitější položky našeho programu, které koaliční smlouva nereflakuje, tvoří zvýšení přímých daní (resp. zavedení dostatečně progresivní daně z příjmu fyzických osob a zvýšení daně z příjmu právnických osob či zavedení druhé, vyšší sazby pro velké firmy v energetickém, telekomunikačním a finančním sektoru) a snížení finančních plateb státu v rámci církevních restitucí. První položka nebyla kompatibilní s požadavky hnutí ANO, které je v ekonomické oblasti spíše středopravicové, druhá položka naopak s postojem církví. Tak jak jsme voličům slíbili, ihned po volbách jsme zahájili jednání s církvemi o možnostech redukce plateb v rámci restitucí. Církev (a nejenom církev katolická) však jakékoliv změny v tomto směru ve smlouvě se státem opakovaně odmítly. Jednostranná změna smlouvy by nebyla slučitelná s naším ústavním pořádkem a Ústavní soud by ji nepochybně zrušil.

Koaliční smlouva dala vzniknout vládě, která není v socioekonomické oblasti neoliberalní a prosazuje aktivní hospodářskou a sociální politiku státu. To považuji za vůbec nejdůležitější výsledek koaličních jednání. Koaliční vláda nechce pokračovat v privatizaci důležitých funkcí státu a nebude snižovat přímé daně; jejím cílem je naopak posilování role státu jak ve stimulování ekonomiky, tak v oblasti sociálního zabezpečení. To znamená pro občany významnou změnu po sedmi letech neoliberalních experimentů pravicových vlád, které spolu se systémovou korupcí dovedly naši zemi do zdlouhavé politické a ekonomické krize, a značně přispěly k odcizení politického života občanům. Významnou změnou ve srovnání s minulými vládami je mnohem větší zapojení sociálních partnerů do činnosti vlády v rámci tripartity. Zatímco minulým pravicovým vládám byla tripartita spíše na obtíž, dnes má zcela nezastupitelnou roli respektovaného konzultanta při projednávání a přijímání strategických vládních kroků. Tento posílený význam sociálního dialogu v činnosti vlády přispívá k utváření širokého společenského konsensu ohledně politiky vlády, k celkové společenské stabilitě a udržování sociálního smíru.

2.3 Dosavadní činnost koaliční vlády

V prvním roce své existence se koaliční vláda soustředila především na podporu ekonomického růstu, který se obnovil koncem roku 2013, zlepšování fungování veřejného sektoru a státní správy a na napravování největších chyb Topolánkovy a Nečasovy vlády v sociální oblasti. V souvislosti s růstem vnějších bezpečnostních rizik jsme se rovněž zaměřili na posílení vnitřní i vnější bezpečnosti státu. Naším cílem bylo poskytnout zemi potřebnou stabilitu tak, aby se mohla soustředit na řešení řady dlouho odkládaných problémů.

Po mnoha letech se konečně začalo dařit ekonomice. Klesá nezaměstnanost a naopak roste spotřeba domácností, kupříkladu v červnu jsme zaznamenali nejvyšší přírůstek maloobchodních tržeb od září roku 2008: tržby se zvedly o 8,2%. Vláda vychází ekonomickému růstu vsíříc podporou investic; díky ekonomické diplomacii a činnosti vládní agentury Czechinvest se nám podařilo dojednat strategické investice v regionech postižených vysokou nezaměstnaností – s firmou Nexen v Severočeském kraji, s firmou Hyundai Mobis v kraji Moravskoslezském. Vláda podpořila rovněž rozšíření výroby ve Škodě Auto v Kvasinách. Také jsme podstatně zvýšili příspěvek pro všechny firmy na vytvoření pracovního místa v okresech s největší nezaměstnaností (z dosavadních 50 tisíc korun na 200 tisíc korun).

Vláda schválila Akční plán na podporu hospodářského růstu a zaměstnanosti ČR. Důvodem jeho vytvoření je potřeba koordinovat na vládní úrovni plnění úkolů, ke kterým se vláda zavázala, tak, aby podpořila další pozitivní ekonomický vývoj. Akční plán byl připraven ve spolupráci se sociálními partnery a byl projednán na zasedáních Rady hospodářské a sociální dohody včetně společného zasedání s krajskými tripartitami. Vláda tak chce posílit vliv sociálních partnerů na realizaci hospodářské politiky. Vláda schválila novelu, která sníží platby za vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu pro stavby ve schválených průmyslových zónách. Tato změna nastartuje řadu odkládaných výrobních investic.

Velký dluh jsme zdědili v sociální oblasti. Pravicové vlády sociální stát cíleně destruovaly a k sociálně nejslabším se pokoušely směřovat hněv středních vrstev na špatné vládnutí a špatnou ekonomickou situaci. Naším cílem je naopak uchování sociálního smíru a sociální soudržnosti společnosti. Proto trpělivě jednáme o všech důležitých změnách na tripartitě se sociálními partnery. Proto také vláda zajistila v rozpočtu na rok 2015 3,5% meziroční růst objemu prostředků na platy v organizačních složkách státu a příspěvkových organizacích. Od 1. 1. 2015 se také o 5% zvyšují tarifní platy lékařů, sester a ostatních pracovníků ve zdravotnictví. Včetně listopadového zvýšení platů vláda zajistila policistům, hasičům a dalším příslušníkům ozbrojených sborů návrat 5% jejich tarifního platu. Od ledna se také o více než 6% zvyšují tarifní platy zaměstnanců v sociálních službách, jejichž práce byla dlouhá léta nespravedlivě mzdově podhodnocena. I tady ČSSD splnila svůj důležitý volební závazek. Vláda dále zvýšila minimální mzdu (která byla

v posledních sedmi letech zvýšena jen jedenkrát) o 700 korun na 9 200 korun měsíčně. Další zvýšení plánujeme k 1. 1. 2016 a nyní o něm zahajujeme vyjednávání v tripartitě.

Starobní penze se od 1. ledna zvyšují v průměru o 200 korun, valorizaci jsme vrátili do stavu, v jakém byla do roku 2012. Znovu se tedy bude valorizovat plně podle inflace, a nikoliv pouze o její třetinu, jak prosadila Nečasova vláda. Od roku 2015 se díky změně zákona vrací základní daňová sleva pro pracující důchodce ve výši 24 840 korun. Vláda také schválila zánik druhého penzijního pilíře, ke kterému dojde na začátku roku 2016 – tak bude ukončena chybná penzijní reforma. Novela zákona o dani z přidané hodnoty zavádí od 1. 1. 2015 tzv. druhou sníženou sazbu daně z přidané hodnoty. Tato druhá snížená sazba daně z přidané hodnoty ve výši 10 % se bude uplatňovat na léky, knihy, nenahraditelnou dětskou výživu a suroviny pro výrobu potravin pro lidi s celiakií.

Od 1. 1. 2015 se ruší poplatek za návštěvu lékaře a poplatek za recept (obojí ve výši 30 korun). Koalice se současně rozhodla nezavádět znovu poplatek za pobyt v nemocnici, který na základě stížnosti ČSSD zrušil ústavní soud (100 korun), a vzniklý celkový výpadek příjmů pro poskytovatele bude kompenzovat prostřednictvím úhradové vyhlášky navýšením platby za státní pojištění. Byl přijat návrh zákona, který upravuje porodné tak, aby nárok na tuto dávku vznikl širšímu okruhu rodin s dětmi a aby těmto rodinám mohlo být vyplaceno porodné též z titulu narození v pořadí druhého dítěte, a to ve výši 10 000 korun. Zvyšuje se daňová podpora pracujících rodin s dětmi. Od ledna 2015 se zvyšují daňové slevy na dítě. Za druhé dítě si bude moci rodič odečíst o 200 korun měsíčně více, za třetí a každé další dítě o 300 korun více. Rodina se dvěma dětmi si tak polepší až o 2 400 korun ročně, se třemi dětmi až o 6 000 korun za rok. Rodiče si nově mohou snížit daně o náklady, které vydávají za pobyt dítěte v mateřské školce, za rok 2015 to bude ročně až 9 200 korun.

V červenci 2014 byl spuštěn program, který bude poskytovat podporu obcím a městům, které chtějí rozšířit kapacitu školek a škol nebo chtějí vystavět kapacity nové. V prvním kole národního fondu je alokováno 1,5 mld. korun a bude otevřen do roku 2021. Příští rok bude otevřen evropský fond, kde bude alokováno 12 mld. korun na rozšíření kapacit a vybavení školních a předškolních zařízení.

Vláda přijala návrh zákona, kterým se mění zákon o pomoci v hmotné nouzi. Tato novela má především ukončit podnikání s chudobou. Doplatek na bydlení se bude vztahovat na obytnou plochu, nikoliv na jednotlivce. Zákon také přináší definici bydlení a určuje spolupráci ÚP a místně příslušného stavebního úřadu a hygienické služby, aby všechny tyto složky opravdu kontrolovaly, kam se doplatek vyplácí.

Ministerstvo práce a sociálních věcí se snaží postupně stabilizovat úřady práce, a to především po personální stránce. Je nutné vrátit personální stav na úřadech práce tak, aby nefungovaly pouze jako výplatní místo, ale plnily také funkce pro vytváření aktivní politiky zaměstnanosti. Bylo proto schváleno zvýšení počtu zaměstnanců rozpočtové kapitoly MPSV, organizační složky státu Úřad práce ČR o 600 zaměstnanců s účinností od 1. 1. 2015.

V zahraniční politice patřily k prioritám vlády – v souladu s koaliční smlouvou i s programem ČSSD – nezpochybněná proevropská orientace a rozvoj ekonomické diplomacie. I zahraniční politika má podporovat české hospodářství; byla proto uzavřena důležitá dohoda mezi Ministerstvem zahraničních věcí a Ministerstvem průmyslu a obchodu o koordinaci ekonomické diplomacie. Vláda byla ovšem nucena také reagovat na vývoj mezinárodní situace, především na ukrajinskou krizi. Po celou dobu jsme náš postoj koordinovali s postojem celé EU, protože tak významný konflikt vyžaduje souhru co největšího počtu zúčastněných hráčů. Proto jsme se také připojili k sankcím vůči Ruské federaci, a zároveň jsme jejich podobu dokázali aktivním přístupem upravit tak, aby sankce zbytečně nepoškozovaly zájmy ČR. O deeskalaci konfliktu na Ukrajině je ovšem třeba na prvním místě usilovat diplomatickou cestou, sankce jsou pouze opatřením podpůrným a přechodným.

V souvislosti s oslavami 25. výročí listopadové revoluce byla v americkém Kongresu odhalena busta Václava Havla. Stál jsem v čele české delegace, která se odhalení busty účastnila. Při této příležitosti je dobré připomenout, že **česká zahraniční politika se nevzdala odkazu Václava Havla s jeho důrazem na obhajobu lidských práv, jak namítají někteří kritikové. Koaliční vláda naopak prosazuje koncept lidských práv v jejich plné šíři tak, aby zahrnoval vedle občanských také sociální a environmentální práva.** Cílem mezinárodní spolupráce musí být jak dodržování občanských práv a svobod, tak také svoboda od hladu a bídy a důraz na udržitelný rozvoj lidské civilizace. Agenda lidských práv v jejich plné šíři je přítomna jak při zahraničních návštěvách členů vlády, tak při formulaci našeho postoje v mezinárodních organizacích.

Velkou bolestí našeho státu je korupce a tradičně nízká důvěra ve státní instituce. Zde by mělo zásadní změnu směrem k odpolitizování státní správy přinést schválení služebního zákona, který vstoupil v platnost v letošním roce. Jeho schvalování bylo velmi komplikovaným procesem, v němž jsme museli učinit určité ústupky jak koaličním partnerům, tak politické opozici. Důležitá norma tak nebyla prosazena silou, má širokou podporu napříč politickým spektrem a neměla by podléhat výkyvům spojeným s budoucími změnami vládních garnitur. Vláda také přijala novou koncepci boje s korupcí pro období 2015 až 2017. Plán zahrnuje například zavedení registru smluv, nový zákon o státním zastupitelství nebo ochranu oznamovatelů korupce.

Během léta 2014 jsem navštívil všechna ministerstva a osobně jsem jednal s jednotlivými ministryněmi a ministry. Při těchto setkáních jsme řešili věcné otázky, nikoliv skandály, protesty občanů nebo koncepční spory.

Jsem přesvědčen, že v činnosti vlády převažují úspěchy a občané její činnost ve srovnání s turbulentním obdobím předchozích pravicových vlád vnášejícím do společnosti chaos a nejistotu, oceňují. To ostatně prokazuje řada sociologických průzkumů, v nichž vláda stabilně získává podporu mezi 43 až 49 % občanů, což je podpora srovnatelná v posledních letech pouze s úřednickou vládou Jana Fischera (rovněž 49 %). V průběhu prvního roku vlády se společenská a politická situace v zemi výrazně uklidnila. Opozice během prvních 12 měsíců ani jednou nevyvolala hlasování o nedůvěře vládě. Pro řadu zákonů, které vláda prosadila, hlasovala rovněž levicová opozice, pro některé i pravicové strany. V důsledku politiky vlády se zvyšuje v naší zemi ochota investovat, země zažívá po dlouhých letech krize a stagnace hospodářský růst, občanům se v podobě zvyšování počtu pracovních míst a zvyšujících se záruk dostupnosti a fungování veřejných služeb začínají vracet elementární jistoty. V takové politice chceme pokračovat.

2.4 Priority vlády pro další období

I ve druhém roce činnosti koaliční vlády budeme pokračovat v plnění programu ČSSD. Schváleny by měly být dva důležité návrhy zákonů, které jsou nyní ve fázi vypořádání vnějšího nebo vnitřního připomínkového řízení. Prvním je **zákon o elektronické evidenci tržeb**, jenž by měl podstatným způsobem přispět k omezení šedé ekonomiky a k efektivnějšímu výběru daní, zejména daní z příjmů a DPH. Druhým je **zákon o prokazování původu majetku**, jehož základním cílem je identifikace majetku, který ve významné míře neodpovídá příjmům poplatníka deklarovaným v daňových přiznáních, a následné dodanění příjmů, které poplatník správci daně zatajil a ze kterých daný majetek financoval; zákon se vztahuje na fyzické i právnické osoby. Kromě toho se také připravuje **zákon o dani z hazardních her**, který zvýší zdanění hazardu a měl by navýšit vládní financování sportu až o 3 miliardy korun ročně.

K posílení sociálního státu poslouží **zákon o sociálním bydlení** (který by měl také vést k rozvoji stavební činnosti v této oblasti), důležitý **zákon o neziskových nemocnicích**, jenž by měl zamezit dalším privatizacím nemocnic, a dále **zákon o zálohovém výživném**, který by měl pomoci samoživitelkám, kterým se nedaří vymoci výživné. Několik důležitých norem posílí demokratický a právní rozměr našeho státu. Sem patří **zákon o obecném referendu**, **zákon o státním zastupitelství** a řada zákonů pro boj s korupcí: **novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadě**, která rozšíří jeho pravomoci také na kontrolu hospodaření územních samospráv, **zákon o registru smluv**, **novela zákona o veřejných zakázkách**, **novela zákona o střetu zájmu** a **novela zákona o sdružování v politických stranách**, která upraví a zprůhlední financování politických stran. Připravuje se také **novelizace Ústavy ČR**, jež v návaznosti na zavedení přímé volby prezidenta zpřesní práva a povinnosti jednotlivých ústavních aktérů. Vláda dále plánuje schválit dvě normy v oblastech, které znepříjemňují život občanům: **novela zákona o exekuci** by měla definovat územní příslušnost exekutorů a zmírnit vymáhání bagatelních pohledávek; **zákon o spotřebitelském úvěru** zvýší nároky kladené na nebankovní poskytovatele a zprostředkovatele úvěrů, a omezí tak lichvu.

3. Volební maratón 2014

3.1 Výchozí situace ve volebním roce 2014

V důsledku střednědobého trendu eroze bipolárního stranického systému, pozorovatelného již od voleb v roce 2010 a posíleného destrukcí důvěry v politiku za Nečasovy vlády, vedoucího k oslabení role tradičních politických stran, včetně ČSSD jako přirozeného hegemonu nalevo od středu, i v důsledku našich vlastních chyb, zejména nejednoty strany, se na politické scéně objevil nový vyzyvatel: středové hnutí ANO 2011 s ambicí postupně odstavit tradiční politické strany od moci a stát se hegemonem celého politického spektra. **Od ledna 2014 bylo tedy jasné, že vedle vládní koaliční spolupráce bude po celou dobu probíhat i symbolické soupeření o roli dominantní síly politického života u nás.**

3.2 Volby do Evropského parlamentu

Z tohoto důvodu stálo vedení ČSSD bezprostředně po sestavení vlády před úkolem připravit se na první fázi: volby do Evropského parlamentu 23. a 24. května 2014. Museli jsme se vypořádat s faktem, že evropská témata nejsou pro naše voliče klíčová a příliš motivující. ČSSD už také neměla výhodu opoziční strany, nemohla se spolehnout, že ve volbách druhého a třetího řádu voliči volí opozici, aby poslali vládě „vzkaz“. Proto bylo nutné nabídnout voličům atraktivní volební program a kandidátku vedenou přesvědčivým charismatickým lídrem.

Dne 8. února byl Ústředním výkonným výborem ČSSD zvolen lídrem kandidátky sociolog prof. Jan Keller, a to s podporou 92 % hlasů, zbytek kandidátky byl schválen většinou 63 % hlasů. 4. dubna 2014 byla kandidátka registrována ministerstvem vnitra a 5. dubna byla v Olomouci zahájena volební kampaň. Ta byla ukončena 22. května 2014 mítinkem v Plzni.

Volby do EP 2014 byly charakterizovány historicky nejnižší volební účastí 18,2 % oprávněných voličů. Volby skončily trojrozměrným patem na pozici vítěze, kdy tři nejsilnější strany ANO

2011, TOP 09 a ČSSD získaly stejný počet mandátů – 4. Aritmeticky volby vyhrálo hnutí ANO 2011 se ziskem 16,13 %, následovala TOP 09 se ziskem 15,95 % a třetí byla ČSSD se ziskem 214 800, respektive 14,17 % hlasů. Překvapivý úspěch TOP 09 je dán vysokým využitím jejího voličského potenciálu (40 %), naopak ČSSD a ANO 2011 doplatily na nízkou volební účast, kdy k urnám přišlo pouze 14 % jejich potenciálních voličů (z celkového počtu sympatizantů měřených stranickými preferencemi). Regionálně ČSSD nadprůměrně uspěla především v Moravskoslezském kraji, což je dáno faktorem původu lídra Jana Kellera. Vysoké množství preferenčních hlasů pro Jana Kellera (57 tisíc, 26,9 %, v obou parametrech lepší výsledek než lídr ANO Telička) prokázalo správnost volby Jana Kellera lídrem kandidátky.

Výsledek ČSSD ve volbách do EP, i když skončil na mandáty remízou s ANO a TOP 09, rozhodně nelze jednoznačně interpretovat jako úspěch. Oproti volbám v roce 2009 jsme ztratili 313 000 voličů, což je ovšem částečně dáno nižší volební účastí. S výjimkou velmi malých stran ztratily oproti roku 2009 všechny politické subjekty. Krátce po volbách do Sněmovny, po nichž se ČSSD dostala do vlády, neměli naši voliči dostatečnou motivaci přijít znovu, tentokrát k evropským volbám. Vláda byla u moci příliš krátkou dobu na to, aby s ní mohli udělat reálnou pozitivní zkušenost. ČSSD tak celkově dopadla výrazně lépe než v roce 2004, kdy kandidovala rovněž jako vládní strana (2 mandáty, 8,78 %), ale hůře než v roce 2009, kdy jsme šli do voleb jako celostátní opozice (7 mandátů, 22,38 %).

3.3 Volby do Senátu PČR

Po prázdninovém intermezzu čekaly ČSSD dva další volební testy: volby do zastupitelstev obcí (10. – 11. října 2014) a volby do Senátu PČR (10. – 11. října; 17. – 18. října 2014).

Z hlediska bezprostředního dopadu na celostátní politiku byly důležité zejména volby do Senátu PČR. Zde ČSSD stála před nespílitelným úkolem „obhájit“ výsledky z „epochálního vítězství“ z roku 2008, kdy z opozice proti Topolánkově vládě získala 23 mandátů. V české politice není obvyklé, aby vítězem senátních voleb byla vládní strana. Nám se to v roce 2014 povedlo.

19 našich kandidátů postoupilo do druhého kola voleb a celkově jsme nakonec získali 10 mandátů. To je výrazně lepší výsledek než v roce 1998, kdy jsme rovněž jako vládní strana získali 3 mandáty. Nebo než v roce 2000, kdy ČSSD ve vládě získala jen jeden senátní mandát, než v roce 2002, kdy to bylo sedm mandátů, a než v době vlády v roce 2004, kdy ČSSD v senátních volbách nezískala dokonce žádné křeslo. ČSSD dokázala poprvé ve své novodobé historii vyhrát senátní volby z nelehké pozice vládní strany. ANO se 4 senátory skončilo až třetí za kandidáty KDU či koalic s KDU. Opozice celkově v senátních volbách neuspěla, TOP 09 a KSČM zcela propadly, když nezískaly žádný mandát (je zajímavé připomenout, že v letech 1998 – 2004 v senátních volbách pravidelně vítězila tehdejší opozice, buď ODS, či 4Koalice).

Senátní klub ČSSD i přes ztráty nadále zůstal se 33 členy suverénně nejsilnějším klubem v rámci horní parlamentní komory. V čele Senátu zůstává jako jeho předseda výrazný sociální demokrat Milan Štěch, jenž znovu přesvědčivě uspěl ve svém volebním obvodu Pelhřimov. ČSSD má rovněž dva místopředsedy Senátu a předsedy řady významných výborů. Přesto nelze pominout, že vítězství mohlo být výraznější, kdyby ČSSD ve druhém kole těsně neztratila některé své významné obvody (Zlín, Žďár nad Sázavou, Frýdek-Místek, Ostrava-Poruba).

3.4 Volby do zastupitelstev obcí a měst

Komunální volby nemají bezprostřední dopad na celostátní politiku, přesto jsou velmi důležité. Na jedné straně účast v komunální politice ukotvuje stranu mezi jejími voliči, na straně druhé se úspěšní komunální politici stávají významným personálním zdrojem i pro celostátní politiku ČSSD. Navíc, zejména ve statutárních městech, platí, že úspěch v komunálních volbách je důležitý z hlediska prestiže strany jako úspěšného subjektu a sekundárně ovlivňuje i celostátní preference. Z tohoto důvodu jsou důležité nejen objektivní výsledky jednotlivých politických subjektů, ale i jejich mediální interpretace.

Zejména v tomto ohledu nelze být s celkovým vyzněním výsledků komunálních voleb příliš spokojen. Pokud jde o celkový počet mandátů získaných v komunálních volbách, skončila ČSSD (3 773 mandátů) na druhém místě, těsně za KDU-ČSL (3 792 mandátů). Pokud jde o celkový počet hlasů v komunálních volbách, i tady skončila ČSSD (12,65 %) na druhém místě, tentokrát za ANO (14,59 %).

Bolestná je zejména výrazná ztráta hlasů pro ČSSD ve statutárních městech. Zatímco hnutí ANO 2011 zvítězilo v Praze a v 12 dalších statutárních městech, ČSSD vyhrála pouze ve třech: Havířov, Karviná, Prostějov. Oproti roku 2010 byl náš výsledek v Praze horší o 7,4 p. b.; ve statutárních městech i městských částech byl náš průměrný výsledek horší o 9,7 p. b. Nelze se bohužel ubránit závěru, že způsob dosavadní činnosti některých našich primátorů, radních a zastupitelů ve statutárních městech pozitivnímu volebnímu výsledku příliš neprospěl. Ve statutárních městech, kde ČSSD měla svého primátora, ztrácela v průměru více hlasů než tam, kde ho neměla. Zde je třeba hledat určité rezervy v oblasti kultury komunikace, etiky a transparentnosti přístupu k veřejné správě u některých našich komunálních politiků. Na výsledku v některých městech se bohužel negativně projevil aktuální podezření z korupce spojená s probíhajícím policejním vyšetřováním, rozpory v místních stranických organizacích či styl komunikace vedoucích představitelů místní ČSSD.

Mediálně vytvořená image hnutí ANO 2011 jako celkového vítěze komunálních voleb ovšem neobstojí tváří tvář výsledkům v okresních městech a ostatních obcích s rozšířenou působností. Zatímco ČSSD vyhrála v 15 okresních městech a v 18 menších obcích s rozšířenou působností; ANO 2011 vyhrálo pouze v 6 okresních městech a v 13 menších obcích s rozšířenou působností.

Na rozdíl od statutárních měst se v okresních městech a menších obcích s rozšířenou působností naopak ukázal pozitivní vliv dosavadních starostů za ČSSD. Mezi dvaceti menšími městy s nejlepším výsledkem ČSSD jich patnáct 17 doposud mělo starostu za ČSSD. Města jako Bohumín, Čáslav, Náchod, Jindřichův Hradec a Nové Město na Moravě (pět nejlepších měst z hlediska výsledku ČSSD) nebo třeba Znojmo, Blansko, Vyškov, Otrokovice, Nový Jičín, Tachov, Sokolov, Moravská Třebová, Český Krumlov či Písek, jsou dokladem toho, jak úspěšná práce starostů a místních zastupitelů ČSSD může zajistit vynikající volební výsledky. Proto jim všem patří náš dík.

3.5 Celkové ohlédnutí za volebním rokem 2014

V roce 2014 podstoupila ČSSD tři volební testy s velmi různorodými výsledky. Úspěšná byla v senátních volbách, prakticky patového výsledku dosáhla ve volbách do EP 2014. Jako neúspěch je třeba hodnotit výsledky komunálních voleb ve většině statutárních měst, zatímco ve velké části menších měst a obcí se podařilo politické pozice ČSSD udržet či posílit. Ve všech těchto volbách odvedli velký kus práce naši volební manažeři. Chci jim v této souvislosti jmenovitě poděkovat: Milanu Chovancovi za volby do Poslanecké sněmovny, Michalu Kuciánovi za volby do Evropského parlamentu a Karlu Březinovi za komunální i senátní volby.

Ve všech volbách v roce 2014 jsme čelili profesionálnímu politickému marketingu a obrovskému finančnímu a mediálnímu zázemí konkurenčního hnutí ANO 2011. To je pro nás velká výzva, zejména pokud jde o úroveň a profesionalitu našich volebních kampaní a fungování týmu v Lidovém domě.

Na druhé straně ale platí, že **sebelepší marketing a profesionalizace řízení kampaní nás nezachrání, pokud bude strana nejednotná, bude shovívavá k podezřením z klientelismu a korupce nebo bude tolerovat funkcionáře a kandidáty se zpochybnitelnou mravní integritou.** Komunální výsledky ČSSD v některých dosavadních baštách jsou pro nás varovným mementem.

4. Důležité oblasti života od posledního sjezdu

Připomeňme si některé důležité oblasti života strany od posledního sjezdu v Ostravě:

Vnitrostranické referendum

Nepochybně nejdůležitější vnitrostranickou událostí v roce 2014 bylo první vnitrostranické referendum, které se na základě usnesení ÚVV uskutečnilo v létě korespondenční cestou (inspirovanou po formální stránce hlasováním všech členů německé SPD o tamní koaliční smlouvě). Referendum skončilo úspěchem, prokázalo akceschopnost sociální demokracie a zájem členů ČSSD o rozhodování a diskusi ve straně. Chci při této příležitosti ještě jednou poděkovat všem našim členům, kteří se hlasování účastnili. Referenda se zúčastnilo 52,19 % všech členů, což představuje 11 783 členů, kteří zaslali do Lidového domu modré hlasovací obálky. Na první otázku, která se týkala přímého vlivu všech členů na konečnou podobu kandidátních listin, odpovědělo kladně 88,76 %. Na druhou otázku, týkající se alespoň 40 % zastoupení opačného pohlaví na našich kandidátních listinách pro krajské a sněmovní volby, odpovědělo kladně 51,79 %. Na třetí otázku, požadující předložení zákona, který by omezil kumulaci placených veřejných funkcí, odpovědělo „ano“ 92,51 %. Rok 2015 bude rokem, kdy výsledky referenda (třikrát ano) vtělíme do konkrétní úpravy našich volebních řádů a předložíme v Parlamentu příslušnou legislativní úpravu, která se týká kumulace placených veřejných funkcí.

Odborné komise

Naše odborné komise dlouhodobě plní nezastupitelnou roli při tvorbě programových dokumentů a odborných stanovisek strany. Z nedávného období, kdy jsme byli ještě v opozici, bych rád vyzdvihl spolupráci s komisemi při tvorbě zelených či oranžových knih, které se staly dobrým podkladem pro rychlé a kvalitní zpracování volebního programu pro předčasné sněmovní volby. Touto metodou bychom měli pracovat i v budoucnu, neboť zapojuje lépe do tvorby našich programových dokumentů jak vnitřní, tak vnější odborné kapacity.

V současnosti má strana 21 odborných komisí s vazbou na jednotlivé resorty, důležitou zvláště nyní, kdy je naše ČSSD ve vládě. Tuto vazbu tvoří řada špičkových odborníků, kteří komise řídí (předsedové, místopředsedové) a zároveň jsou zapojeni do odborného zázemí na našich ministerstvech nebo přímo v okruhu poradců a analytiků při sekci předsedy vlády. Tímto způsobem jsou komise zainteresovány velmi cílevědomě na tvorbě naší vládní politiky a odborného dopracování konkrétních legislativních návrhů, ať už pochází od našich ministerstev, či našich poslanců a senátorů.

Práci našich komisí je třeba dále zkvalitňovat. Komise by se měly do budoucna více otevřít špičkovým odborníkům, bez ohledu na to, zda nosí stranický průkaz, či nikoli. V tomto směru nám nesmí stát v cestě zbytečně byrokratické překážky. Nároky na vysokou odbornost naší

politické práce se stále zvyšují zvláště za situace, kdy mainstreamové strany, ke kterým patříme, jsou terčem kritiky, že nenabízejí řešení vážných společenských problémů. A jsem přesvědčen, že zapojení do činnosti odborného zázemí by mělo být i jednou z podmínek pro individuální politickou kariéru.

V období krátce po sjezdu počítám se silným zapojením našich komisí do tvorby volebních programů pro regionální volby v roce 2016 a sněmovní volby 2017. S ohledem na krajské volby, je žádoucí aktivizace krajských odborných komisí, jejich zřízení ve všech krajích a jejich propojení s ústředními odbornými komisemi zejména v oblasti veřejných služeb klíčových pro program ČSSD, tedy zdravotnictví, školství a sociální politiky. Špičkoví odborníci z komisí by se měli rovněž zapojit do systému vnitrostranického vzdělávání, které bude třeba dotvořit na úrovni Masarykovy demokratické akademie.

Masarykova demokratická akademie

Masarykova demokratická akademie (MDA) je samostatnou strukturou sociálně demokratického hnutí v České republice, která se primárně zaměřuje na organizaci vzdělávání členů a členek ČSSD, tvoří součást expertního zázemí sociální demokracie (vč. parlamentních a zastupitelských klubů) a věnuje se propagaci sociálně demokratických hodnot a tradic. Transformace v tomto směru byla hlavní náplní činnosti MDA v období od posledního sjezdu.

V tomto období MDA realizovala ve spolupráci s Friedrich-Ebert-Stiftung (FES) a Ústavem pro soudobé dějiny AV ČR putovní výstavu *Za svobodu, spravedlnost a solidaritu: 150/135 let sociální demokracie v Německu a v českých zemích* zachycující s bohatým obrazovým doprovodem dějiny německé a české sociální demokracie včetně vzájemné podpory v době nacistické a komunistické diktatury. Výstava byla prezentována mj. v Hradci Králové, Kladně, Olomouci, Praze, Štětí a Ústí nad Labem.

Z publikační činnosti MDA bych rád zmínil především učebnici *Základy sociální demokracie* vzniklou ve spolupráci s FES, která je přístupným výkladem základních hodnot a cílů sociální demokracie vč. případových studií, jak se tyto hodnoty a cíle promítají v různých politikách a různých zemích. Jde o první významný vydavatelský počín MDA a věřím, že další budou následovat.

MDA v období od posledního sjezdu ČSSD zorganizovala několik desítek veřejných debat (zejm. v Praze a Brně), z nichž nejnavštěvovanější byly věnovány budoucnosti Ústavu pro studium totalitních režimů, životu a dílu dlouholetého významného člena ČSSD Jaroslava Šabaty a rusko-ukrajinské krizi.

Na žádost regionálních organizací MDA realizovala nejruznější vzdělávací akce pro členky a členy strany, především na témata metody vedení volební kampaně, sociálně demokratické komunální politika a priority vládní politiky.

Důležitou oblastí činnosti MDA je zahraniční spolupráce na programových otázkách evropské sociální demokracie. Její zástupci se účastní akcí „Debaty o dobré společnosti“, což je společný projekt konzultací politických programů německé SPD a britské Labour Party. MDA je členem Nadace pro evropská progresivní studia (FEPS) při Straně evropských socialistů (PES) a Evropského hnutí coby koalice stran propagujících evropská témata v české veřejné debatě. Na konci roku 2014 byla založena odborná komise MDA – Evropská platforma.

Hlavním dlouhodobým partnerem MDA je zastoupení německé politické nadace Friedrich-Ebert-Stiftung v České a Slovenské republice, se kterým spoluorganizuje řadu akcí, z nichž nejvýznamnější je projekt Akademie sociální demokracie zaměřený na vzdělávání talentovaných mladých lidí sociálnědemokratické orientace v Česku a na Slovensku (viz dále). MDA je členem koalice nevládních neziskových organizací Social Watch, která zveřejňuje roční zprávy o stavu chudoby v České republice.

Jsem přesvědčen, že v souvislosti se zvýšenými nároky na budování kvalitního odborného zázemí kolem ČSSD bude naprosto nezbytné, aby se strana do budoucna více zajímala o transformaci MDA na plnohodnotný think tank, který bude schopen pokrýt požadavky na efektivní propagaci myšlenek sociální demokracie na všech úrovních – přednáškové, vzdělávací, výzkumné a vydavatelské, a tuto transformaci zásadnějším způsobem (včetně zvýšené finanční pomoci) podpořila. Náš sociálně demokratický think tank v České republice musí být na srovnatelné, ne-li lepší úrovni než obdobné instituce propojené na naše politické konkurenty.

Akademie sociální demokracie

Akademie sociální demokracie (ASD) je zatím jediným existujícím systematickým vzdělávacím projektem českého a slovenského sociálně demokratického hnutí. Projekt ASD společně realizují Masarykova demokratická akademie, Institut ASA (Bratislava) a zastoupení Friedrich-Ebert-Stiftung v České a Slovenské republice.

V období od minulého sjezdu ČSSD byl dokončen 3. ročník ASD (v květnu 2013), realizován 4. ročník (únor – září 2014) a zahájen 5. ročník ASD (v únoru 2015).

ASD se účastní 11 a 11 účastníků/účastnic z České a Slovenské republiky vybraných v otevřeném výběrovém řízení. Jde o šest víkendových škol věnovaných základním tématům programatiky a politiky sociální demokracie (dějiny a hodnoty, sociální politika, veřejné politiky, evropská politika, komunální politika a občanská participace, hospodářská a daňová politika). Mezi frekventy ASD jsou členové/členky ČSSD, odboráři a odborářky i členky a členové občanské společnosti. Odborné garanty projektu tvoří významné osobnosti odborného zázemí ČSSD strany SMER – sociální demokracie. Mezi lektory ASD patří čeští, slovenští, němečtí a evropští politici, akademici, odboráři i pracovníci státní a veřejné správy. Každého ročníku se účastní i členové ČSSD a SMER-SD. Na ASD již mj. přednášeli Jan Keller, Jan Mládek, profesor London School of Economics Henning Meyer, exministrně financí SR Brigita Schmögnerová nebo ve funkci předsedy poslaneckého klubu sociální demokracie v Evropském parlamentu Hannes Swoboda.

Projekt ASD považuji za úspěšný a zasadím se o to, aby i do budoucna měl z naší strany systematickou podporu. Projekt naplňuje nejvyšší nároky na kvalitní vzdělávání našich talentovaných mladých členů a sympatizantů sociální demokracie. Za důležité považuji, abychom absolventům ASD pomohli snadněji a co nejvíce uplatnit jejich znalosti v odborném zázemí strany a v jejích organizacích.

Mladí sociální demokraté

Organizace Mladých sociálních demokratů (MSD) letos slaví 25. výročí svého vzniku. Historie MSD se s historií ČSSD hluboce prolíná. ČSSD má z politických stran nejdéle působící a nejlépe organizovanou mládežnickou organizaci v České republice a mám velkou radost, že si její členové na posledním sjezdu do svého čela poprvé zvolili ženu – Lucii Válovou.

MSD je velmi aktivní uvnitř strany i směrem k veřejnosti, především svým vrstevníkům, mezi kterými popularizují levicové hodnoty a základní programové cíle. Takové aktivity jsou velmi prospěšné, neboť mezi mladými lidmi má naše strana podprůměrnou podporu. Nebude-li se sociální demokracii dařit oslovovat mladé voliče, její voličský potenciál bude slábnout.

Proto oceňuji, že se mladí sociální demokraté velmi aktivně zapojují do našich volebních kampaní, do kterých vnášejí moderní a netradiční formy komunikace (internet, sociální sítě, různé happeningy atp.), kterými mají šanci oslovit právě mladé lidi. V posledních komunálních volbách byli naši mladí velmi úspěšní. V zastupitelských lavicích usedlo staronově 52 členů a členek MSD.

Oceňuji rovněž, že MSD chce dál pokračovat v modernizaci své organizace (např. spuštění voleb), a že si uvědomuje potřebu mezinárodní součinnosti obdobných mládežnických organizací v zahraničí pro efektivnější propagaci sociálnědemokratických myšlenek (např. evropské partnerství mládežnických organizací na čerpání EU fondů). Myslím, že v tomto ohledu je činnost MSD příkladem pro celou stranu.

Vítám, že MSD se zapojuje i do nejrůznějších forem vzdělávání jak uvnitř strany, tak mimo ni, např. spoluprací s nadací Friedricha Eberta, odstartováním pilotního programu *Mentoring*, který je určen pro mladé sociální demokraty a demokratky, či navázáním spolupráce s Asociací sociálního poradenství v oblasti stáží, poradenství a hostování na vzdělávacích akcích.

MSD také reaguje svými akcemi na důležitá témata vládní politiky (např. kulatý stůl k zákonu o státní službě) či aktuální společenská témata (pochod „Za demokracii“ u příležitosti svátku vzniku samostatného Československa, seminář na téma „Xenofobie, rasismus a extremismus“ za účasti ministra zahraniční, zástupců a zástupkyň ambasád nebo zástupce ombudsmanky, účast na panelu k rusko-ukrajinskému konfliktu na půdě Právnické fakulty, na iniciativě *Klinika v Praze* a další). MSD rovněž spoluorganizuje charitativní sbírky (akce *I děti na Madagaskaru si chtějí číst*) a participujeme např. na eventech, které reagují na aktuální události ve společnosti (např. autonomní centrum *Klinika v Praze* – iniciativy podporující nechátrající město, péči o opuštěné budovy).

Jednou z největších letošních akcí MSD bude květnová mezinárodní konference na téma „Role mládežnických organizací v občanské společnosti ČR“. Přeji této konferenci stejně jako činnosti MSD do dalších let hodně úspěchů.

Idealisté.cz

Spolek Idealisté.cz vznikl na začátku roku 2015. Jde o sociálně demokratickou organizaci, která již dříve fungovala jako součást Mladých sociálních demokratů. Vzhledem k věkovému omezení MSD se Idealisté.cz rozhodli vytvořit vlastní spolek, jenž věkové pravidlo neuplatňuje.

Ambicí spolku je stát se atraktivním pro voličské skupiny, které sociální demokracie běžně neoslovuje, tzn. lidi z větších měst, vysokoškolské studenty, levicové aktivisty a kulturní obec. To jsou cílové skupiny, na které se bude strana muset intenzivněji zaměřit, bude-li si chtít udržet postavení nejsilnější strany od politického středu doleva.

Cílem Idealistů je silné propojení s občanskou společností, schopnost přenášet politiku mezi lidi a spoluvytvářet ji s nimi. V tomto duchu cílí i své aktivity jako například sběr oblečení pro společensky vyloučené obyvatele, pomoc azylovému domu pro matky nákupem školních potřeb,

vymezení se vůči nelogickému chátrání nevyužitých budov, demonstrace vůči politickému extrémismu či veřejné debaty o angažmá studentů v politice či o budoucí vizi Evropské unie.

V poslední době Idealisté zřídili tzv. koncepční týmy, ve kterých řeší například budoucnost českého vzdělávání, sociální problematiky, informačních technologií, transparentního a otevřeného přístupu k politice nebo problematiky základních práv a svobod. Touto aktivitou chtějí Idealisté do sociálně demokratického hnutí opět zavést tolik potřebnou programovou debatu s členskou základnou.

Naši Idealisté sami sebe chápou jako strážce dodržování sociálnědemokratických a levicově liberálních hodnot a chtějí se aktivně zasazovat o hluboké reformy naší strany, primárně ve směru posílení demokratizace našeho vnitrostranického života. Otevřeně na veřejnosti podpořili zavedení vnitrostranických primárek, které umožní řadovým členům spolurozhodovat o podobě kandidátních listin i o celkové podobě sociální demokracie.

Sociálnědemokratické ženy

Sociálnědemokratické ženy (SDŽ) jsou neoddělitelnou součástí sociálnědemokratického hnutí v naší zemi. V dnešní době má SDŽ přes 2 200 členek ve více než devadesáti klubech po celé ČR. Jedná se tak o početně největší politickou ženskou organizaci v České republice. Pro posílení značky ČSSD SDŽ každoročně pořádají přibližně 140 politických, společenských a charitativních akcí a 6 celoročních dobrovolnických projektů. V rámci ČSSD vyjadřují a hájí práva žen na jejich politické působení a pravidelně na celostátních seminářích konaných v rámci Mezinárodního dne žen reflektují nejpálčivější politická témata našich voličů. Např. v roce 2013 to byla panelová diskuse k nezaměstnanosti mladých lidí a v roce 2014 diskuse na téma alarmujícího problému ohrožení naší mládeže návykovými látkami a patologickým hráčstvím.

Stálým tématem SDŽ je postavení žen a členek SDŽ v rámci ČSSD. Očekávání žen bylo dlouho daleko vpředu před tím, co jim byla současná ČSSD ochotna nabídnout. Zlomovým bodem se ovšem stalo nedávné vnitrostranické referendum, ve kterém bylo rozhodnuto o výrazně rovnoprávnějším postavení žen a mužů na našich kandidátkách.

SDŽ navázaly ve svém úsilí za větší rovnoprávnost žen ve straně i ve společnosti úzkou spolupráci s další ženskou organizací sociálně demokratické a sociálně-liberální orientace – Oranžovým klubem. Přejí oběma organizacím v jejich další činnosti mnoho úspěchů a slibují jim i nadále svoji osobní podporu.

Klub seniorů ČSSD

Klub seniorů je již tradičně důležitým spojencem při prosazování politiky ČSSD, především směrem k občanům důchodového věku. Stejně jako v minulosti i v letech 2013 – 2014 se zapojoval do tvorby našich volebních programových dokumentů a volebních kampaní. Hlavním smyslem činnosti KS je aktivizovat ve straně příslušníky starší generace a všestranně napomáhat plnění programu strany, a to zejména se zřetelem na udržení a uplatnění sociálnědemokratických principů a tradic. Strana si aktivit KS velmi váží, proto se v minulém roce rozhodla podpořit je finančně. Tato skutečnost se výrazně projevila zájmem i přílivem nových členů KS. S cílem pomáhat odbornému zázemí ČSSD KS ustavil své vlastní odborné komise – Komisi politických analýz a Komisi zdravotní a sociální.

Naše politika v regionech

Na úrovni krajské politiky ČSSD vychází z velmi dobrých výsledků krajských voleb v roce 2008 a 2012. Od posledních voleb máme hejtmana v 11 krajích České republiky. Po jednom hejtmanovi mají KSČM, ANO 2011 (primátorka Hlavního města Prahy) a Starostové pro Liberecký kraj. ČSSD je součástí krajské koalice v 13 krajích ze 14 (včetně Prahy). V osmi krajích vládeme v koalici s KSČM, ve Zlínském kraji v koalici s KSČM i SPOZ, v Jihomoravském kraji v koalici s KDU-ČSL, v Pardubickém kraji v koalici s Koalicí pro Pardubický kraj, v Kraji Vysočina máme menšinovou radu s podporou KSČM. V Praze vládeme s ANO 2011 a Trojkoalicí (SZ, KDU-ČSL, STAN). ČSSD je tak v současné době zdaleka nejsilnější a nejvlivnější politickou silou na krajské úrovni a je důležité, aby toho využívala k důslednému prosazování sociálně demokratického programu.

Skutečnost, že ČSSD je vládní stranou s postem premiéra, velmi usnadňuje komunikaci mezi vládou a krajskými politickými reprezentacemi. Jednotliví ministři jsou často zvaní na zasedání Asociace krajů, kde probíhá komunikace o vztahu jejich resortu a krajské problematice. Hejtmani byli v roce 2014 opakovaně pozváni na zasedání vlády, kde proběhla jednání týkající se finanční pomoci vlády krajům (např. financování rekonstrukcí mostů a silnic 2. a 3. třídy; dotace spojené s financováním zdravotního pojištění).

V minulém roce byl dovršen proces ustavování krajských tripartit, které nyní existují ve všech krajích s výjimkou Prahy. Bylo také rozhodnuto, že celostátní tripartita se jednou za čtvrt roku bude věnovat problematice krajů a že jednou do roka budou uskutečňována setkání celostátních a krajských tripartit.

Výsledky naší práce v krajských zastupitelstvech a na pozicích hejtmánů budou voliči hodnotit již v příštím roce v krajských volbách. Proto musíme naši práci v krajích maximálně zlepšit. Volby v regionech budou jakýmsi mezitestem našich schopností uspět ve sněmovních volbách v následujícím roce, přičemž minimálním úspěchem je uhájit většinu pozic hejtmánů.

Klub starostů/primátorů

V období mezi sjezdy pokračovala činnost Klubu starostů a primátorů zvolených za ČSSD (dále jen „Klub“). Odborná stanoviska Klubu k připravované legislativě se stala podkladem k jednání poslaneckého a senátorského klubu ČSSD. Tato stanoviska byla popularizována v internetovém bulletinu „Aktuality Klubu“, který byl publikován na webových stránkách ČSSD. Klub rovněž formuloval základní teze sociálnědemokratické politiky v materiálu nazvaném „Principy komunální politiky ČSSD“.

Ve sledovaném období prohloubil Klub navázané zahraniční vztahy s obdobnými sociálnědemokratickými organizacemi v Německu a Rakousku. V květnu 2013 se uskutečnila jednodenní výměna zkušeností mezi Klubem a organizací GVV Dolního Rakouska a v prosinci 2013 třídní odborný seminář organizovaný sociálně demokratickou komunální organizací ze Spolkové republiky Německo SGK za podpory Friedrich-Ebert-Stiftung. V dubnu 2014 se uskutečnila reciproční výměna zkušeností s komunální politiky Dolního Rakouska v Praze. V současné době je nutno ustavit znovu orgány Klubu v souvislosti s proběhlými komunálními volbami.

Vztahy se společenskými organizacemi a vývoj členské základny

Tradiční součástí naší stranické politiky je udržování úzkých vztahů s řadou společenských organizací (odbory, dětské, zájmové, občanské organizace), jejichž náměty využíváme pro tvorbu nejrůznějších programových dokumentů. Význam této spolupráce se zvyšuje zvláště dnes, kdy jsme ve vládě a tyto náměty můžeme promítnout do našich vládních legislativních návrhů. Klíčovou se stává vládní spolupráce s odbory a zaměstnavatelskými svazy, s nimiž se ve zvýšené frekvenci pravidelně setkáváme při projednávání strategických cílů vlády. Trvalým úkolem do budoucna je posilování našich kontaktů s významnými občanskými aktivisty, kteří mají k sociální demokracii hodnotově blízko a dobře cílí na některé voličské skupiny, které se nám dlouhodobě nedaří oslovovat (mládež, studenti, liberálně orientované městské vrstvy). Za vzor takové úspěšné spolupráce z poslední doby může sloužit např. již zmíněné navázání úzkých kontaktů s Oranžovým klubem. Veřejně známým a hodnotově blízkým aktivistům bychom měli více otevřít nejen naše odborné zázemí, ale v individuálních případech i naše volební kandidátky.

V uplynulém období se strana kromě hlavní činnosti na podporu naší vládní mise a úspěšné zvládnutí čtverých voleb aktivně podílela na konání celé řady významných společenských událostí. Za všechny bych zmínil účast na nejrůznějších oslavách k 25. výročí listopadu 1989, z nichž k hlavním patřila diskuse předsedy strany a dalších významných aktérů listopadových událostí se studenty na Právnické fakultě a diskuse k 25. výročí obnovy naší strany po prosincovém zasedání Ústředního výkonného výboru.

V příloze mé zprávy⁴ také máte přehled účasti jednotlivých členů na zasedání vrcholných orgánů strany – Politického grémia, Předsednictva a Ústředního výkonného výboru. V obou orgánech je velmi reprezentativní zastoupení. Ale stále je mezi volenými členy vrcholných orgánů mnoho těch, které mají na jednání těchto orgánů účast velmi nízkou, a někteří dokonce nulovou. Tento nešvar musíme zásadně omezit, mimo jiné proto, že oslabuje potřebnou interakci a dobrou vzájemnou informovanost řádných členů a vedoucích orgánů. Až budeme po sjezdu volit nové členy předsednictva strany či Ústředního výkonného výboru, měli bychom k tomu umět přihlídnout a podpořit ty, u kterých je záruka, že se jednání těchto orgánů budou aktivně účastnit.

Pokud jde o vývoj naší členské základny, v posledních dvou letech nám ubylo zhruba 2 000 členů, z části i v důsledku proběhlých kontrol a přeregistrací členské základny. V dnešní době má strana 22 558 členů, z toho 1/3 žen. Nad klesajícím počtem členů se musíme vážně zamyslet a tento trend zastavit. Souvisí to však obecněji s odstraňováním celé řady problémů, které nás v poslední době tíží a které jsou důsledkem stagnace či oslabování našeho voličského potenciálu ve společnosti. Stejně tak to souvisí s otevřeností sociální demokracie a naší schopností aktivně vyhledávat nové členy mezi lidmi, kteří s námi sdílejí naše hodnoty.

Zahraněční vztahy

Zahraněční politiku ČSSD od předešlého 37. sjezdu ČSSD lze rozdělit na dvě etapy – a to období před parlamentními volbami v říjnu 2013 a následně na období, kdy se sociální demokracie stala vládní stranou a současně se stala zodpovědnou za zahraniční politiku celé České republiky.

První uvedené období lze charakterizovat jako další významné prohlubování vzájemných vztahů, a to jak bilaterálně, tak i v rámci mezinárodních struktur. Pokračovala naše výborná spolupráce se slovenským Smerem – sociální demokracie, kdy se pravidelně na česko-slovenských hranicích schází vedení obou stran – a nadále pokračuje velmi úspěšný projekt Akademie sociální

4) Viz Příloha č. 1.

demokracie. Dále se prohlubovaly vztahy s německou SPD, kdy jsme společně s místopředsedou ČSSD Lubomírem Zaorálkem oslavili 27. května 2013 v Lipsku 150 let SPD, a to za účasti nejen celého vedení SPD, ale i německé kancléřky Angely Merkelové a německého prezidenta Joachima Gaucka.

Vedle toho se rozvíjela spolupráce s polskou sociální demokracií SDL (například byla v srpnu 2013 v Nyse podepsána smlouva o přeshraniční spolupráci mezi ČSSD a SDL), maďarskou Socialistickou stranou, rakouskou SPÖ a dalšími stranami v Evropě a ve světě (kdy došlo mimo jiné k významnému rozvoji vztahů mezi ČSSD a Komunistickou stranou Číny). Současně se vedení ČSSD v čele s předsedou strany pravidelně setkávalo s velvyslanci akreditovanými v České republice a dokonce se i podařilo rozvinout veřejnou diplomacii sociální demokracie uspořádáním výstavy fotografií v Lidovém domě v červnu 2013 za vysoké účasti představitelů diplomatického sboru. Tato intenzivní spolupráce potom vyústila nejen v mezinárodní podporu ČSSD před parlamentními volbami v říjnu 2013, kdy se ukázalo, že ČSSD je jedinou politickou stranou s obsáhlými zahraničněpolitickými kontakty, ale projevila se následně i po převzetí vládní odpovědnosti.

V první polovině roku 2014 je pak důležité zmínit spolupráci před volbami do Evropského parlamentu, které se konaly v květnu 2014. Předseda ČSSD se osobně zúčastnil Kongresu PES 2. března v Římě, kde byl oficiálně zvolen kandidát evropské sociální demokracie Martin Schulz předsedou Evropské komise a kde se předseda ČSSD poprvé osobně setkal s novým italským premiérem a předsedou Demokratické strany Matteem Renziem. Vedle toho se představitelé ČSSD velmi aktivně podíleli na celoevropské kampani PES – například předseda ČSSD osobně v Paříži zahájil v dubnu kampaň francouzské Socialistické strany či lídr kandidátky ČSSD do Evropského parlamentu Jan Keller byl přítomen na mimořádném sjezdu SPD v Berlíně, kde byl Martin Schulz schválen jako lídr kandidátky SPD. Vedle toho řada evropských představitelů osobně přijela do Prahy. Současně se naplňuje aktivní přístup k evropské politice, kdy se předseda ČSSD účastní přípravných setkání sociálnědemokratických premiérů PES před jednáním Evropské rady v Bruselu, která slouží pro koordinaci stanovisek evropské sociální demokracie.

Vážené přítelkyně, vážení přátelé,

proto, aby byla sociální demokracie i nadále úspěšná a silná, musí splnit několik následujících předpokladů:

- 1. Úspěšně zvládnout a unést vládní odpovědnost, vést ve vládě dobře naši zemi v zájmu její prosperity a modernizace, sociální soudržnosti a zajištění bezpečnosti. Důsledně hájit dodržování a plnění koaliční smlouvy, která obsahuje všechny klíčové body našeho volebního programu. Prosazovat demokratické a humanitní principy fungování naší společnosti, čelit nesnášenlivosti a populismu a bránit všemožným střetům zájmů, jejichž nebezpečí roste díky oligarchizaci politiky i mediálního prostředí. Prosazovat naši aktivní roli v pokračování evropské integrace a náš zájem o řešení vážných sociálních, lidskoprávních a bezpečnostních problémů ve světě.*
- 2. Provést vnitřní reformy v ČSSD, které posílí vliv všech členů na personální i politická rozhodnutí v duchu výsledku vnitrostranického referenda, otevřou sociální demokracii novým členům a nestraničným kandidátům na našich kandidátních listinách, vylepší naši komunikaci s voliči včetně využití internetu a sociálních sítí, zlepší profesionální výkon týmů našich pracovníků a posílí naše odborné zázemí včetně transformace MDA.*
- 3. Připravit nový program ČSSD pro volby v roce 2016 a 2017, který naváže na to, co se již podařilo ČSSD prosadit díky její účasti ve vládě a krajských radách, popíše naši vizi budoucí české společnosti, která by měla lidem garantovat možnost důstojného života a rovných příležitostí. Program, který ČSSD pomůže lépe oslovit nejmladší voliče, střední vrstvy a lidi žijící ve velkých městech. Program moderní strany levého středu, s níž si lidé spojí budoucí prosperitu a stabilitu celé naší země.*

Svět, Evropa i naše společnost se mění. Úkoly, před kterými stojíme, jsou neobvykle náročné. Jsem přesvědčen, že je dokážeme zvládnout. K tomu potřebujeme posílit naši jednotu, moudře pečovat o vše, co se v naší práci v minulosti osvědčilo, ale i odvalu pouštět se do nových, často nevyzkoušených věcí, abychom drželi krok s dobou. V roce 2016 nás čekají důležité volby, které nemilosrdně otestují, jak jsme tyto úkoly zvládli. Pokud získám na sjezdu vaši podporu na další dva roky jako předseda ČSSD, budu s novým vedením strany pracovat s nejvyšším nasazením, abych vaši důvěru nezklamal. Děkuji vám všem za vynikající a obětavou práci, kterou jste odvedli v uplynulých dvou letech ve prospěch sociální demokracie, a těším se na setkání s vámi na nadcházejícím 38. sjezdu ČSSD v Praze.

Bohuslav Sobotka
předseda ČSSD

Účast na zasedání ÚVV ČSSD od 13. 4. 2013 do 13. 12. 2014

ÚVV ČSSD - hlas rozhodující

titul	příjmení	jméno	počet zasedání	účast v %	
Ing.	Bártl	Jaroslav	9	100	
Ing.	Březina	Karel	9	100	
Bc.	Budková	Světlana	9	100	
PaedDr.	Crhonek	Karel	9	100	
	Čížek	Aleš	9	100	
	Dolínek	Petr	9	100	
Ing.	Drozd	Jaroslav	9	100	
	Fořt	Jaromír	9	100	
	Hanzalík	Antonín	9	100	
Ing.	Hařovský	Ivo	9	100	
Ing.	Hermannová	Monika	9	100	
Ing.	Jaroš	Pavel	9	100	
MVDr.	Jelonková	Barbora	9	100	
DiS	Kabát	Martin	9	100	
Mgr.	Kadlecová	Lenka	9	100	
Mgr.	Kawulok	Pavel	9	100	
	Kopecký	Jaroslav	9	100	
Mgr.	Kostík	Petr	9	100	
JUDr.	Kozlová	Michaela	9	100	
	Maršová	Jindřiška	9	100	
	Metelec	Jiří	9	100	
Ing.	Miffek, Ph.D.	Ondřej	9	100	
Bc.	Modes	Radek	9	100	
Ing.	Novohradský	Marek	9	100	
Bc.	Pavlík	Zdeněk	9	100	
	Pěček	Petr	9	100	
	Polma	Radek	9	100	
	Pravda	Petr	9	100	
Bc.	Seidel	Antonín	9	100	
Ing.	Serafín	Petr	9	100	
Mgr.	Scherfer	Radek	9	100	
JUDr.	Snopková-Haberová	Barbara	6	100	*) od 10.11. 2013
Mgr.	Sobotka	Bohuslav	9	100	
Ing.	Starec	Martin	9	100	
	Šimko	Petr	9	100	
	Šlajs	Václav	9	100	
PhDr.	Šplíchal	Karel	9	100	
	Štěch	Milan	9	100	
	Šulc	Ivan	9	100	
Mgr.	Uherka	Jan	9	100	
Ing.	Václavek	Miroslav	3	100	*) od 14.6. 2014
Mgr.	Válová	Lucie	2	100	*) od 13.9. 2014
	Věstinský	Lubomír	9	100	
Ing.	Vlček	Miloslav	9	100	
Ing.	Vlk	Vladimír	9	100	
Ing.	Zahradníčková	Markéta	9	100	
PhDr.	Zaorálek	Lubomír	9	100	
	Želízko	Petr	3	100	*) od 14.6. 2014

titul	příjmení	jméno	počet zasedání	účast v %
Ing.	Lomoz	Milan	1	100
	Škorpík	František	1	100
	Aubrecht	Vlastimil	8	89
Mgr.	Baum	Josef	8	89
Mgr.	Beňák, Dis.	David	8	89
Ing.	Černý	Vladimír	8	89
Mgr.	Česal	Milan	8	89
MUDr.	David, CSc.	Ivan	8	89
Ing.	Fojtíková	Lenka	8	89
	Foldyna	Jaroslav	8	89
PaedDr.	Gajdůšková	Alena	8	89
	Grüner	Ivo	8	89
	Hanák	Roman	8	89
	Horvát	Milan	8	89
	Hrdlička	Milan	8	89
JUDr.	Hulinský, Ph.D.	Petr	8	89
	Chovanec	Milan	8	89
Ing.	Kapounová	Ilona	8	89
Mgr.	Kořenek	Petr	8	89
Ing.	Kratochvíle	Karel	8	89
	Lechnýř	Jaroslav	8	89
Mgr.	Mačák, MBA	Alois	8	89
Ing.	Mach Ph.D.	Tomáš	8	89
	Navrátilová	Ludmila	8	89
MUDr.	Němeček, MBA	Svatopluk	8	89
JUDr.	Netolický, Ph.D.	Martin	8	89
	Novák	Miroslav	8	89
JUDr.	Novák	Václav	8	89
Ing.	Orgoníková	Lucie	8	89
Ing.	Petrů	Jiří	8	89
Ing.	Pročka	Robert	8	89
Mgr.	Řepa	Tomáš	8	89
Ing.	Soběslav	Vladimír	8	89
MUDr.	Sojka	Michal	8	89
Bc.	Suchomel	Vítězslav	8	89
Ing.	Sunkovský	Petr	8	89
Mgr. Ing.	Svobodová	Lucie	8	89
	Šašek	Karel	8	89
MUDr.	Šikýřová	Ludmila	8	89
Ing.	Škaryd	Tomáš	8	89
Ing.	Škrak	Pavol	8	89
Ing.	Šnejdrla	Jindřich	8	89
Ing.	Toufar	Lubomír	8	89
Mgr.	Vachta	Karel	8	89
Ing.	Váňa	Roman	8	89
Mgr.	Zelenková	Ladislava	8	89
	Kolman	Petr	4	80
Ing.	Štejnar	Radek	4	80
Bc.	Bollogová	Ivana	7	78
Mgr.	Dallago	David	7	78
PhDr.	Gregor Ph.D.	Jan	7	78
Mgr.	Hančarová	Jiřina	7	78
Mgr.	Hartmann	Vladimír	7	78

*) od 13.12. 2014

*) od 13.12. 2014

*) od 14.12. 2013

*) od 14.12. 2013

titul	příjmení	jméno	počet zasedání	účast v %
JUDr.	Havel	Martin	7	78
Ing.	Chorkovská	Naděžda	7	78
Ing.	Janeček	Karel	7	78
Bc.	Jež	Jakub	7	78
Ing.	Kapoun	Karel	7	78
Mgr. et Bc.	Krčál	Petr	7	78
	Kubíček	Petr	7	78
Ing.	Kudelová	Helena	7	78
	Lang	Karel	7	78
	Matonohová	Hana	7	78
	Mihulka	Martin	7	78
Mgr.	Nosková	Miloslava	7	78
	Otcovská	Dagmar	7	78
Mgr.	Peterová	Veronika	7	78
Ing., Mgr.	Ropková	Irena	7	78
Prof. MUD	Seidl, CSc.	Zdeněk	7	78
Mgr. Bc.	Sklenák	Roman	7	78
Mgr.	Svoboda	Pavel	7	78
	Šmarda	Michal	7	78
Ing	Urban	Ludvík	7	78
Ing.	Vaicová	Marie	7	78
Ing.	Veselý	Václav	7	78
Ing.	Votava	Václav	7	78
	Wernerová	Markéta	7	78
	Birke	Jan	6	67
Mgr.	Bohdalová	Vlasta	6	67
	Dolejš	Richard	6	67
Mgr.	Havlík	Daniel	6	67
Ing.	Hřebíčková	Olga	6	67
	Jaroš	Milan	6	67
	Kočka	Zdeněk	6	67
	Kraus	Otakar	6	67
Mgr.Ing.	Kraus, PhD. MSc. MBA	Michal	6	67
	Malý	Vladimír	6	67
PaedDr.	Nejedlá	Dagmar	6	67
Mgr.,MBA	Novotný	Karel	6	67
RNDr.	Poc	Pavel	6	67
PhDr.	Pospíšilová	Iva	6	67
Bc.	Sklář	František	6	67
	Šír	Milan	6	67
Ing.	Šváb	Marek	6	67
Ing.	Urban	Milan	6	67
Mgr.	Váhalová	Dana	6	67
Ing.	Vícha	Petr	6	67
	Krbec	Miloš	5	63
Mgr.	Bakule	Petr	5	56
	Burianová	Jiřina	5	56
	Cingroš	Štěpán	5	56

*) od 13.4. 2013 - 10.11. 2013
hlas poradní; od 14.12. 2013
hlas rozhodující

*) od 13.4. 2013 - 14.6. 2014 -
hlas poradní; od 13.9. 2014
hlas rozhodující

*) od 22.6. 2013

titul	příjmení	jméno	počet zasedání	účast v %
Bc.	Faluši	Blanka	5	56
	Hozmanová	Hana	5	56
	Kaštilová Tesařová	Hana	5	56
Ing.	Moravčíková	Zuzana	5	56
PaedDr.	Novotný	Josef	5	56
Ing.	Pernicová	Jana	5	56
	Štěrbá	Jiří	5	56
JUDr.	Vodička	Karel	5	56
	Volf	Vojtěch	5	56
	Zavoral	Milan	5	56
	Zrzavecký	Martin	5	56
Bc.	Židek	Lukáš	5	56
Ing.	Havlíček, MBA	Jiří	4	50
	Kliment	Jaroslav	2	50
Ing.	Pindřák	Pavel	1	50
	Brabec	Zdeněk	4	44
	Černá	Jana	4	44
Bc.	Dušková	Marcela	4	44
	Dvořáková	Lenka	4	44
Mgr.	Fišera	Arno	4	44
	Křemečková	Naděžda	4	44
Bc.	Onderka, MBA	Roman	4	44
Mgr.	Šmídová	Lenka	4	44
	Tříška	Jan	4	44
	Vaňhová	Jana	4	44
	Hanzel	Tomáš	2	40
PhDr.	Böhnisch	Robin	3	33
Mgr.	Podhola	Petr	3	33
Ing.	Rozbořil	Jiří	3	33
Ing.	Slíva	Jaromír	3	33
Bc.	Řečtáčková	Pavla	2	22
	Koutný	Ota	1	11
	Och	Josef	1	11
PhDr.	Semerád	Marek	1	11
	Konečný	Bohumil	0	0

*) od 22.6. 2013

*) od 8.2. 2014

*) od 13.9. 2014

*) od 14.12. 2013

*) od 13.4. 2013 - 8.2.2014 - hlas poradní; od 14.6. 2014 hlas rozhodující

ÚVV ČSSD - hlas poradní

titul	příjmení	jméno	počet zasedání	účast v %	
Bc.	Adámek	František	9	100	
Mgr.	Dienstbier	Jiří	9	100	
Mgr. Ing.	Klusák	Václav	3	100	*) od 14.6. 2014
PhDr.	Malínský	Jiří	9	100	
Mgr.	Morávek	Jan	9	100	
	Ondroušek	Marek	3	100	*) od 14.6. 2014
Ing.Ph.D.	Pavlík	Petr	9	100	
MUDr.	Svoboda	Pavel	1	100	*) od 13.12. 2014
PhDr.	Špidla	Vladimír	9	100	
Ing.	Taraba	Milan	3	100	*) od 14.6. 2014
					*) od 13.4. 2013 - 10.11. 2013 hlas rozhodující; od 14.12. 2013 hlas poradní
JUDr.	Tejc	Jeroným	9	100	
Ing.	Veselý	Pavel	9	100	
Ing.	Kala	Jaroslav	8	89	
	Kucián	Michal	8	89	
	Mynář	Vojtěch	8	89	
JUDr. Ing.	Novotný, Ph.D.	Tomáš	8	89	
PhDr.	Balabán, Ph.D.	Miloš	7	78	
PhDr.	Bocianová	Kateřina	7	78	
Mgr.	Cíkl	Radek	7	78	
Ing.	Černý	Ivan	7	78	
	Dušek	Robert	7	78	
Ing.	Fritz	Zdeněk	7	78	
Ing.	Skopal	Ladislav	7	78	
Ing.	Babor	Karel	2	67	*) od 14.6. 2014
JUDr.	Bortel	Michal	6	67	
	Husák	Petr	6	67	
Mgr.	Jurák	Jaroslav	6	67	
Ing.	Mládek, CSc.	Jan	6	67	
MUDr.	Sehnalová, MBA	Olga	6	67	
prof. Ing.	Witzany, DrSc.	Jiří	2	67	*) od 14.6. 2014
Mgr.	Zemánek	Jiří	6	67	
	Dub	František	5	56	
					*) od 13.4. 2013 - 24.8. 2013 hlas rozhodující; od 10.11. 2013 hlas poradní
JUDr.	Hašek	Michal	5	56	
Mgr.	Hoffmann	Ivo	5	56	
Mgr.	Sedláček	Dalibor	5	56	
	Slavíková	Stanislava	5	56	
					*) od 13.4.2013 - 24.8.2013 hlas rozhodující; od 10.11. 2013 hlas poradní
Ing.	Škromach	Zdeněk	5	56	
Ing.	Kořínková, CSc.	Květoslava	1	50	*) od 13.9. 2014
Ing.	Mana	Vladimír	1	50	*) od 13.9. 2014
Ing.,Mgr.	Poche	Miroslav	1	50	*) od 13.9. 2014
	Zavadil	Jaroslav	3	50	*) od 10.11. 2013
Mgr.	Zimmel	Vladimír	1	50	*) od 13.9. 2014

titul	příjmení	jméno	počet zasedání	účast v %	
	Černý	Karel	4	44	
Ing.	Petera	Miloš	4	44	
Ing.	Tesařík	Martin	4	44	
Mgr.	Benešová	Marie	3	43	*) 13.4. 2013 host; od 10.11. 2013 hlas poradní
Bc.	Čermák	Miloslav	3	38	*) od 22.6. 2013
Ing.	Bárek	Ivo	3	33	
Ing.	Hajda	Jan	3	33	
	Hamáček	Jan	3	33	
Bc.	Jakubčík	Igor	3	33	
	Komárek	Jiří	3	33	
Ing.	Kropáč	Jiří	3	33	
MUDr.	Mezian	Hassan	3	33	
					*) od 13.4. 2013 - 24.8. 2013 hlas rozhodující; od 10.11. 2013 hlas poradní
Ing.	Rykala	Adam	3	33	
Mgr.	Vaněk	Petr	3	33	
					*) od 13.4. 2013 - 24.8. 2013 hlas rozhodující; od 10.11. 2013 hlas poradní
Mgr.	Zimola	Jiří	3	33	
Mgr.	Huml	Stanislav	2	22	
MUDr.	Krákora	Jaroslav	2	22	
					*) od 13.4. 2013 -14.12.2013 hlas rozhodující; od 8.2. 2014 hlas poradní
	Látka	Jan	2	22	
Mgr.	Nenutil	Miroslav	2	22	
MUDr., Mgr.	Plaček	Vladimír	2	22	
	Ploc	Pavel	2	22	
Prof.PhDr.	Potůček, CSc.MSc.	Martin	2	22	
Ing.	Táborský	Josef	2	22	
Bc.	Kailová	Zuzana	1	17	*) od 10.11. 2013
MUDr.	Antonín	Pavel	1	11	
MUDr.	Běhounek	Jiří	1	11	
Bc.	Franc	Lubomír	1	11	
MUDr.	Holík	Pavel	1	11	
Mgr.	Jandák	Vítězslav	1	11	
Ing.	Klučka	Václav	1	11	
Bc.	Lempera	Jaroslav	1	11	
Mgr.	Martínek	Radko	1	11	
Ing.	Sed'a	Antonín	1	11	
	Sekaninová	Božena	1	11	
Ing.	Singer CSc.	Jan	1	11	
Ing.	Slanina	Jan	1	11	
	Strnadlová	Miroslava	1	11	
JUDr.	Antl	Miroslav	0	0	
Mgr.	Bublan	František	0	0	*) od 13.12. 2014
Ing.	Berka	Zdeněk	0	0	
Ing.	Besta	Zdeněk	0	0	
Mgr.	Bublan	František	0	0	
JUDr.Ing.	Dufek, Ph.D.	Zdeněk	0	0	*) od 14.12. 2013
Doc.MUDr.	Emmerová, CSc.	Milada	0	0	
Ing.	Gabrhel	Vlastimil	0	0	*) od 14.6. 2014

titul	příjmení	jméno	počet zasedání	účast v %	
	Gawlas	Petr	0	0	
MUDr.	Havíř	Pavel	0	0	*) od 10.11. 2013
JUDr.	Chvojka	Jan	0	0	
PhDr.	Jermář	Jaromír	0	0	
	Kašpar	Bohumil	0	0	
prof. PhDr.	Keller, CSc.	Jan	0	0	*) od 13.9. 2014
MUDr.	Koskuba	Jiří	0	0	
JUDr. Ing.	Kudrna, Ph.D.	Jan	0	0	*) od 14.6. 2014
Mgr.	Malý	Miloš	0	0	
prof., MUDr.	Malý, CSc.	Jaroslav	0	0	*) od 13.12. 2014
Ing.	Maštaliř	Antonín	0	0	
MVDr.	Mišák	Stanislav	0	0	
Ing.	Nytrová	Pavčina	0	0	*) od 10.11. 2013
JUDr., Ing.	Pleticha	Lukáš	0	0	*) od 10.11. 2013
Ing.	Strnad	Jaromír	0	0	
JUDr.	Štupčuk	Štěpán	0	0	*) od 10.11. 2013
MUDr.	Sušil	Radek	0	0	
Bc.	Syblík	Zdeněk	0	0	*) od 13.9. 2014
prof. MUDr.	Syková, DrSc.,FCMA	Eva	0	0	
Ing.	Šincl	Ladislav	0	0	
Ing.	Štohl	Pavel	0	0	*) od 13.12. 2014
	Terelmešová	Dagmar	0	0	
	Třísková	Emilie	0	0	*) od 13.12. 2014
	Velebný	Ladislav	0	0	
Ing.	Zemek	Václav	0	0	
Prof. MUDr.	Žaloudík, CSc.	Jan	0	0	
JUDr. Ing.	Ludvík, MBA	Miloslav	0	0	*) od 13.12. 2014

Účast na zasedání P ČSSD od 13. 4. 2013 do 13. 12. 2014

P ČSSD - hlas rozhodující

titul	příjmení	jméno	počet zasedání	účast v %	
	Dolínek	Petr	20	100	*) od 17.5. 2013
Ing.	Drozď	Jaroslav	21	100	
Mgr.	Scherfer	Radek	21	100	*) 12.4. 2013 hlas poradní; od 17.5. 2013 hlas rozhodující
Mgr.	Sobotka	Bohuslav	21	100	
PaedDr.	Gajdůšková	Alena	20	95	
Mgr.	Kadlecová	Lenka	20	95	
Ing.	Starec	Martin	20	95	
PhDr.	Zaorálek	Lubomír	19	90	
Ing.	Březina	Karel	17	85	*) od 17.5. 2013
Ing., Mgr.	Ropková	Irena	17	85	*) od 17.5. 2013
JUDr.	Hulinský, Ph.D.	Petr	17	81	
	Chovanec	Milan	17	81	
Ing.	Votava	Václav	17	81	
	Wernerová	Markéta	17	81	
Ing.	Fojtíková	Lenka	16	80	*) od 17.5. 2013
Prof. MUDr.	Seidl, CSc.	Zdeněk	16	80	*) od 17.5. 2013
Mgr. Bc.	Sklenák	Roman	16	80	*) od 17.5. 2013 - 27.10. 2013 host; od 22.11. 2013 hlas rozhodující
	Dolejš	Richard	16	76	
	Štěch	Milan	16	76	*) 12.4. 2013 hlas poradní; od 17.5. 2013 hlas rozhodující
Ing.	Vícha	Petr	16	76	
Ing.	Petrů	Jiří	15	75	*) od 17.5. 2013
Mgr. et Bc.	Krčál	Petr	15	71	
JUDr.	Netolický, Ph.D.	Martin	14	67	
Ing.	Urban	Milan	14	67	*) 12.4. 2013 host; od 17.5. 2013 hlas rozhodující
	Vaňhová	Jana	14	67	
Mgr.	Bohdalová	Vlasta	13	65	*) od 17.5. 2013
Bc.	Onderka, MBA	Roman	13	62	
Mgr.	Podhola	Petr	4	44	*) od 13.12. 2013
	Hanzel	Tomáš	3	33	*) od 13.12. 2013
Ing.	Rozbořil	Jiří	7	33	
RNDr.	Poc	Pavel	1	25	*) od 15.7. 2014
PhDr.	Böhnisch	Robin	1	11	*) od 13.12. 2013 - 14.3. 2014 host; od 25.4. 2014 hlas rozhodující

P ČSSD - hlas poradní

titul	příjmení	jméno	počet zasedání	účast v %	
	Maršová	Jindřiška	21	100	
Mgr.	Válová	Lucie	3	100	*) od 13.9. 2014
Ing.	Černý	Ivan	20	95	
	Kucián	Michal	20	95	
	Mynář	Vojtěch	19	90	
Mgr.	Morávek	Jan	18	86	
	Dušek	Robert	17	81	
Bc.	Čermák	Miloslav	14	74	*) od 7.6. 2013
JUDr.	Bortel	Michal	15	71	
Ing.	Kala	Jaroslav	14	67	
	Kolman	Petr	6	67	*) od 13.12.2013
	Hamáček	Jan	13	62	*) od 12.4. 2013 - 23.8. 2013 hlas poradní; od 6.9. 2013 - 22.11. 2013 host; od 13.12. 2013 hlas poradní
JUDr.	Hašek	Michal	13	62	*) od 12.4. 2013 - 27.10. 2013 hlas rozhodující; od 22.11. 2013 hlas poradní
Ing.	Škromach	Zdeněk	13	62	*) od 12.4. 2013 - 27.10. 2013 hlas rozhodující; od 22.11. 2013 hlas poradní
	Birke	Jan	8	62	*) od 12.4. 2013 - 22.11. 2013 host; od 13.12. 2014 hlas poradní
Bc.	Franc	Lubomír	11	52	
Mgr.	Hoffmann	Ivo	11	52	
Mgr.	Zemánek	Jiří	11	52	
JUDr.	Vodička	Karel	1	50	*) od 21.11. 2014
Ing.	Petera	Miloš	10	48	
JUDr. Ing.	Dufek, Ph.D.	Zdeněk	4	44	*) od 13.12.2013
MUDr.	Běhounek	Jiří	9	43	
PaedDr.	Novotný	Josef	9	43	
	Novák	Miroslav	8	38	
Mgr.	Sedláček	Dalibor	8	38	
Mgr.	Zimola	Jiří	8	38	*) od 12.4. 2013 - 27.10. 2013 hlas rozhodující; od 22.11. 2013 hlas poradní
Bc.	Lempera	Jaroslav	6	29	
Ing.	Bárek	Ivo	2	10	*) od 12.4. 2013 - 13.9. 2014 host; od 21.11. 2014 hlas poradní
	Koutný	Ota	0	0	
JUDr. Ing.	Ludvík, MBA	Miloslav	0	0	*) od 13. 12. 2014
MVDr.	Mišák	Stanislav	0	0	
MUDr.	Svoboda	Pavel	0	0	*) od 13. 12. 2014
	Šlajs	Václav	0	0	*) od 14.3. 2014

Účast na jednání politického grémia ČSSD od 15.3. 2013 do 15.1. 2015

titul	jméno		počet zasedání	účast v %
Hlas rozhodující				
Mgr.	Sobotka	Bohuslav	100	100
Ing.	Starec	Martin	93	93
	Chovanec	Milan	72	72
PaedDr.	Gajdůšková	Alena	83	83
PhDr.	Zaorálek	Lubomír	84	84
Mgr.	Sklenák	Roman	56	92
Ing.	Vícha	Petr	53	53
Hlas poradní				
	Kucián	Michal	98	98
	Hamáček	Jan	57	57
	Mynář	Vojtěch	69	69
	Štěch	Milan	65	67
JUDr.	Hašek	Michal	30	30
RNDr.	Poc	Pavel	1	5
Ing.	Bárek	Ivo	1	25
Ing.	Škromach	Zdeněk	45	70

*) od 19.11.2013 předseda PK ČSSD v PS PČR

*) od 19. 12. 2012 . místopředsedou PS PČR;
od 27. 11. 2013 předseda PS PČR

*) od 19.11.2014 místopř. Senátu PČR

POZNÁMKY:

POZNÁMKY: